

Europeiska unionens officiella tidning

L 143

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

3 juni 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 485/2008 av den 26 maj 2008 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom Europeiska garantifonden för jordbruket (kodifierad version)** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 486/2008 av den 2 juni 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 10
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 487/2008 av den 2 juni 2008 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Casatella Trevigiana [SUB])** 12
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 488/2008 av den 2 juni 2008 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina** 13
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 489/2008 av den 2 juni 2008 om ändring av förordning (EG) nr 806/2007 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för griskött** 30

- II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Kommissionen

2008/406/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 11 december 2007 om det statliga stöd C 51/06 (f.d. N 748/06) som Polen har genomfört till förmån för Arcelor Huta Warszawa [delgivet med nr K(2007) 6077] ⁽¹⁾** 31

2008/407/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 2 juni 2008 om ändring av beslut 2004/432/EG om godkännande av de planer för kontroll av restsubstanser som lagts fram av tredje land i enlighet med rådets direktiv 96/23/EG [delgivet med nr K(2008) 2297] ⁽¹⁾** 49

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 485/2008

av den 26 maj 2008

om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom Europeiska garantifonden för jordbruket

(kodifierad version)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EEG) nr 4045/89 av den 21 december 1989 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och om upphävande av direktiv 77/435/EEG ⁽²⁾ har ändrats flera gånger ⁽³⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

(2) Enligt artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikerna ⁽⁴⁾ ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa effektivt skydd av gemenskapens finansiella intressen och i synnerhet för att kunna kontrollera att verksamhet som finansieras genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och genom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) verkligen äger rum och utförs korrekt, för att förhindra och beivra oegentligheter och för att återvinna belopp som gått förlorade till följd av oegentligheter eller oaktsamhet.

⁽¹⁾ Yttrande avgivet den 19 juni 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 388, 30.12.1989, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2154/2002 (EGT L 328, 5.12.2002, s. 4).

⁽³⁾ Se bilaga I.

⁽⁴⁾ EUT L 209, 11.8.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1437/2007 (EUT L 322, 7.12.2007, s. 1).

(3) Granskning av stödmottagande eller betalningsskyldiga företags affärshandlingar kan vara ett effektivt medel för kontroll av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom EGFJ. Denna granskning kompletterar de övriga kontroller som medlemsstaterna redan genomför. Denna förordning påverkar dock inte nationella granskningsbestämmelser som är mer omfattande än de som föreskrivs i den.

(4) De dokument som ska användas som underlag vid en sådan granskning bör fastställas på ett sätt som gör det möjligt att genomföra en fullständig granskning.

(5) De företag som ska granskas bör väljas ut på grundval av den typ av transaktioner som genomförs på deras ansvar och fördelningen av de stödmottagande eller betalningsskyldiga företagen i förhållande till deras finansiella betydelse i systemet för finansiering genom EGFJ.

(6) Det är vidare nödvändigt att föreskriva ett minsta antal granskningar av affärshandlingar. Detta antal bör fastställas enligt en metod som förebygger att betydande skillnader uppstår mellan medlemsstaterna på grund av skillnader i deras utgiftsstruktur inom EGFJ. Metoden kan fastställas med ledning av antalet företag av viss finansiell betydelse inom systemet för finansiering genom EGFJ.

(7) Det bör fastställas vilka befogenheter de tjänstemän har som ansvarar för granskningen av företagen och vilka förpliktelser företagen har att under en bestämd period ställa affärshandlingar till dessa tjänstemäns förfogande och lämna de upplysningar de begär. Det bör också fastställas att affärshandlingar i vissa fall får beslagtas.

- (8) Det är nödvändigt att organisera ett samarbete mellan medlemsstaterna med anledning av den internationella strukturen inom handeln med jordbruksprodukter och med tanke på hur den inre marknaden fungerar. Det är också nödvändigt att på gemenskapsnivå upprätta ett centralt register över de stödmottagande eller betalningsskyldiga företag som är etablerade i tredjeland.
- (9) Även om det i första hand är medlemsstaternas ansvar att anta sina granskningsprogram är det nödvändigt att dessa program meddelas kommissionen så att den kan utföra sina övervakande och samordnande uppgifter och för att säkerställa att programmen antas på grundval av lämpliga kriterier. Granskningen kan på så sätt koncentreras till de sektorer eller företag där risken för bedrägeri är stor.
- (10) Det är nödvändigt att varje medlemsstat har en särskild myndighet som svarar för kontroll av tillämpningen av denna förordning och för samordning av den granskning som genomförs i enlighet med denna förordning. De tjänstemän som tillhör nämnda myndighet får vidta kontroller av företag i enlighet med denna förordning.
- (11) De myndigheter som utför granskningen enligt denna förordning bör vara organiserade så att de är oberoende av de myndigheter som gör granskningen före utbetalning.
- (12) De uppgifter som insamlas under granskningen av affärshandlingarna bör sekretesskyddas.
- (13) Ett system bör upprättas för utbyte av uppgifter på gemenskapsnivå så att resultaten av tillämpningen av denna förordning kan användas på ett effektivare sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Denna förordning berör kontrollen av om de transaktioner som direkt eller indirekt ingår i systemet för finansiering genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) faktiskt har genomförts, och genomförts på ett riktigt sätt. Kontrollen sker genom granskning av affärshandlingar från stödmottagarna eller de betalningsskyldiga, eller deras representanter, i fortsättningen benämnda företag.

2. Denna förordning gäller inte åtgärder som omfattas av det integrerade administrations- och kontrollsystem som omfattas av rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare⁽¹⁾. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 41.2 i förordning (EG) nr 1290/2005 ska kommissionen upprätta en förteckning över andra åtgärder som inte heller omfattas av denna förordning.

3. I denna förordning avses med

- a) *affärshandlingar*: alla böcker, register, fakturor, verifikationer, räkenskaper, produktions- och kvalitetsuppgifter, korrespondens om företagets affärsverksamhet samt affärsdata, oavsett form, inbegripet elektroniskt lagrade data, om dessa handlingar eller data har ett direkt eller indirekt samband med de transaktioner som avses i punkt 1,
- b) *tredje part*: varje fysisk eller juridisk person som har ett direkt eller indirekt samband med de transaktioner som ingår i det system som tillämpas vid finansiering genom EGFJ.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska genomföra en systematisk granskning av företagens affärshandlingar, varvid hänsyn ska tas till den typ av transaktioner som ska granskas. Medlemsstaterna ska säkerställa att de genom urvalet av de företag som ska granskas ger bästa möjliga garanti för att åtgärderna för att förebygga och avslöja oegentligheter i samband med systemet för finansiering genom EGFJ blir så effektiva som möjligt. Urvalet ska bland annat ta hänsyn till företagens finansiella betydelse inom detta system och andra riskfaktorer.

2. Den granskning som anges i punkt 1 ska för varje granskningsperiod som anges i punkt 7 omfatta ett antal företag som inte ska vara färre än hälften av de företag vars mottagna eller inbetalda belopp, eller summan av dessa, enligt systemet för finansiering genom EGFJ, har överstigit 150 000 EUR under det EGFJ-räkenskapsår som föregår det kalenderår då den aktuella granskningsperioden inleddes.

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 293/2008 (EUT L 90, 2.4.2008, s. 5).

3. I samband med varje granskningsperiod ska medlemsstaterna, utan att detta påverkar deras förpliktelser enligt punkt 1, välja ut de företag som ska granskas på grundval av en riskanalys av exportbidragssektorn och alla andra åtgärder som analysen kan tillämpas på. Medlemsstaterna ska förelägga kommissionen sina förslag till användning av riskanalysen. Förslagen ska innehålla alla relevanta uppgifter om det förfarande som ska tillämpas och om tekniken, kriterierna och genomförandemetoden. De ska lämnas senast den 1 december året innan den granskningsperiod som de avser börjar löpa. Medlemsstaterna ska beakta de kommentarer till deras förslag som kommissionen gör senast åtta veckor efter mottagandet av dessa.

4. När det gäller åtgärder på vilka en medlemsstat anser att riskanalys inte kan tillämpas, är det obligatoriskt med granskning av företag i vilka summan av inkomster eller utgifter eller summan av dessa två belopp inom systemet för finansiering genom EGFJ översteg 350 000 EUR och som inte har varit föremål för granskning i enlighet med denna förordning under någon av de två föregående granskningsperioderna.

5. Företag för vilka summan av mottagna och utbetalade belopp uppgick till mindre än 40 000 EUR ska endast granskas enligt denna förordning om det finns särskilda skäl som då ska anges av medlemsstaterna i deras årliga program som anges i artikel 10, eller av kommissionen i eventuella förslag till ändring av programmet.

6. I lämpliga fall ska den granskning som föreskrivs i punkt 1 utvidgas till att omfatta fysiska och juridiska personer till vilka de företag som anges i artikel 1 har anknytning och till andra fysiska och juridiska personer som kan vara av betydelse för strävan att uppnå de mål som anges i artikel 3.

7. Granskningsperioden ska löpa från den 1 juli till den 30 juni påföljande år.

Granskningen ska omfatta en period om minst 12 månader som löper ut under föregående granskningsperiod. Den kan förlängas till att omfatta perioder som medlemsstaten fastställer och som föregår eller följer på tolv månadersperioden.

8. Den granskning som genomförs enligt denna förordning ska inte inverka på de kontroller som genomförs enligt artiklarna 36 och 37 i förordning (EG) nr 1290/2005.

Artikel 3

1. Exaktheten hos de viktigaste av de granskade uppgifterna ska styrkas genom det antal dubbelkontroller som kan vara lämpligt med hänsyn till den föreliggande risken och som vid behov även omfattar tredje parter affärshandlingar, inbegripet bl.a.

a) jämförelser med leverantörers, kunders, transportföretags och andra tredje parter affärshandlingar,

b) eventuella fysiska kontroller av lagrens storlek och art,

c) jämförelse med redovisningar av finansiella flöden som leder till eller är resultatet av de transaktioner som genomförs inom systemet för finansiering genom EGFJ, och

d) kontroller, med avseende på bokföring, eller redovisningar av finansiella rörelser som, vid tidpunkten för granskningen, visar att de handlingar som innehas av de utbetalande organen som motivering för utbetalningen av stöd till stödmottagaren är riktiga.

2. Om företagen enligt gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser är skyldiga att hålla särskild lagerbokföring ska granskningen av denna om det är lämpligt innefatta en jämförelse med affärshandlingarna och vid behov med de faktiska kvantiteterna i lager.

3. Vid urval av de transaktioner som ska granskas ska omfattningen av den föreliggande risken till fullo beaktas.

Artikel 4

Företagen ska förvara affärshandlingar under minst tre år från och med utgången av det år då de upprättades.

Medlemsstaterna får föreskriva att affärshandlingar ska förvaras under längre tid än tre år.

Artikel 5

1. De ansvariga för företaget, eller en tredje part, ska säkerställa att alla affärshandlingar och andra uppgifter överlämnas till de tjänstemän som ansvarar för granskningen eller till de personer som har befogenhet att genomföra en sådan. Elektroniskt lagrade data ska överlämnas på ett lämpligt datamedium.

2. De tjänstemän som ansvarar för granskningen eller de personer som är bemyndigade att utföra denna får begära in utdrag eller kopior av de handlingar som avses i punkt 1.

3. Om de affärshandlingar som arkiveras av företaget vid granskning i enlighet med denna förordning bedöms vara otillräckliga för granskningsändamål, ska företaget åläggas att i framtiden utfärda sådana handlingar i enlighet med anvisningarna från den medlemsstat som ansvarar för granskningen, utan att detta påverkar de förpliktelser som fastställs i andra förordningar om den aktuella sektorn.

Medlemsstaterna ska bestämma från och med vilket datum sådana handlingar ska upprättas.

Om samtliga eller en del av de affärshandlingar som ska granskas enligt denna förordning finns hos ett företag som tillhör en företagsgrupp, ett partnerskap eller en företagsammanslutning som har samma ledning som det granskade företaget, vare sig detta andra företag är beläget på gemenskapens territorium eller utanför detta, ska företaget ställa dessa affärshandlingar till förfogande för de tjänstemän som är ansvariga för granskningen på en plats och vid en tidpunkt som ska bestämmas av de medlemsstater som ansvarar för genomförandet av granskningen.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de tjänstemän som ansvarar för granskningen ska ha rätt att beslagta eller låta beslagta affärshandlingar. Denna rätt ska utövas med beaktande av de nationella bestämmelser som är aktuella och berör inte tillämpningen av straffrättsliga regler om beslagtagande av dokument.

2. Medlemsstaterna ska besluta om lämpliga påföljder för de fysiska eller juridiska personer som inte fullgör sina förpliktelser enligt denna förordning.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna ska bistå varandra vid genomförandet av den granskning som avses i artiklarna 2 och 3 i följande fall

a) om ett företag eller en tredje part är etablerad i en annan medlemsstat än den medlemsstat i vilken det aktuella beloppet har eller skulle ha ut- eller inbetalats,

b) om ett företag eller en tredje part är etablerad i en annan medlemsstat än den medlemsstat där de handlingar och de uppgifter som krävs för granskningen finns.

Kommissionen kan samordna gemensamma åtgärder avseende ömsesidigt bistånd mellan två eller flera medlemsstater. Bestämmelser för sådan samordning ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 41.2 i förordning (EG) nr 1290/2005.

I de fall då två eller flera medlemsstater till det program som sänds in i enlighet med artikel 10.2 fogar ett förslag om gemensamma åtgärder som innefattar ett omfattande ömsesidigt bistånd får kommissionen på begäran bevilja en sänkning på upp till 25 % av minimiantalet granskningar för de berörda medlemsstaterna enligt artikel 2.2–2.5.

2. Under de första tre månaderna efter det EGFJ-räkenskapsår då inbetalning eller utbetalning har skett ska medlemsstaterna sända en förteckning över de företag som avses i punkt 1 a till varje medlemsstat i vilken ett sådant företag är etablerat. Förteckningen ska innehålla alla uppgifter som är nödvändiga för att den medlemsstat som mottar förteckningen ska kunna identifiera företagen och fullgöra sina granskningsförpliktelser. Den medlemsstat som mottar sådana förteckningar ska ansvara för granskningen av sådana företag i enlighet med artikel 2. En kopia av varje förteckning ska sändas till kommissionen.

Den medlemsstat i vilken utbetalning eller inbetalning har skett kan begära att den medlemsstat i vilken företaget är etablerat ska granska några av de företag som finns upptagna i förteckningen enligt artikel 2, och ange varför en sådan begäran är nödvändig och i synnerhet vilka risker det rör sig om.

Den medlemsstat som tar emot begäran ska ta vederbörlig hänsyn till de risker som är förenade med företaget och som har meddelats av den medlemsstat som gör begäran.

Den medlemsstat som tar emot en sådan begäran ska underrätta den begärande medlemsstaten om hur denna begäran följs upp. Om granskning genomförs av något av de företag som finns upptagna i förteckningen, ska den medlemsstat som har utfört granskningen senast tre månader efter utgången av granskningsperioden underrätta den begärande medlemsstaten om resultaten av granskningen.

En översikt över dessa begäran ska sändas in till kommissionen en gång per kvartal, senast en månad efter utgången av varje kvartal. Kommissionen får begära in kopior av varje enskild begäran.

3. Under de första tre månaderna efter det EGFJ-räkenskapsår då utbetalning har skett, ska medlemsstaterna tillstålla kommissionen en förteckning över de företag som är etablerade i ett tredjeländ och för vilka det aktuella beloppet har eller skulle ha ut- eller inbetalats i ifrågasvarande medlemsstat.

4. Om det för granskning av ett företag i enlighet med artikel 2 krävs att ytterligare uppgifter inhämtas från en annan medlemsstat, bl.a. i form av dubbelkontroller enligt artikel 3, kan en särskild begäran om granskning göras varvid skälen till denna begäran ska anges. En översikt över dessa särskilda begäran ska sändas in till kommissionen en gång per kvartal, senast en månad efter utgången av varje kvartal. Kommissionen får begära in kopior av varje enskild begäran.

En begäran om granskning ska tillgodose senast sex månader efter det att den mottogs. Resultaten av granskningen ska utan dröjsmål meddelas den begärande medlemsstaten och kommissionen. Meddelande till kommissionen ska skickas en gång per kvartal, senast en månad efter utgången av varje kvartal.

5. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 41.2 i förordning (EG) nr 1290/2005 ska kommissionen fastställa minimikrav avseende innehållet i den begäran som avses i punkterna 2 och 4 i denna artikel.

Artikel 8

1. De uppgifter som insamlas under den granskning som föreskrivs i denna förordning ska vara sekretesskyddade. De får endast delges personer som på grund av sina uppdrag inom medlemsstaterna eller gemenskapens institutioner behöver dessa uppgifter för att kunna fullgöra sina uppdrag.

2. Denna artikel ska inte inverka på de nationella bestämmelser som rör rättsliga åtgärder.

Artikel 9

1. Före den 1 januari efter granskningsperiodens utgång ska medlemsstaterna tillstålla kommissionen en detaljerad rapport om tillämpningen av denna förordning.

I rapporten ska anges de eventuella svårigheter som uppstått och de åtgärder som vidtagits för att övervinna dessa samt vid behov lämna förslag till förbättringar.

2. Medlemsstaterna och kommissionen ska regelbundet utbyta synpunkter på tillämpningen av denna förordning.

3. Kommissionen ska varje år utvärdera de framsteg som gjorts i sin årliga rapport om förvaltningen av de fonder som anges i artikel 43 i förordning (EG) nr 1290/2005.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna ska upprätta planer för den granskning som ska genomföras enligt artikel 2 under den påföljande granskningsperioden.

2. Varje år ska medlemsstaterna före den 15 april tillstålla kommissionen den granskningsplan som anges i punkt 1 och då ange

a) antalet företag som ska granskas och fördelningen av dessa per sektor på grundval av de belopp som hänför sig till dem,

b) de kriterier som lagts till grund för granskningsplanens upprättande.

3. De granskningsplaner som fastställts av medlemsstaterna och som överlämnats till kommissionen ska genomföras av medlemsstaterna om inte kommissionen inom åtta veckor har lämnat några synpunkter.

4. Samma förfarande ska gälla för de ändringar som medlemsstaterna gör i granskningsplanerna.

5. I undantagsfall och på vilket stadium som helst får kommissionen kräva att en särskild kategori företag innefattas i en eller flera medlemsstaters granskningsplaner.

Artikel 11

1. I varje medlemsstat ska en särskild myndighet ansvara för att övervaka tillämpningen av denna förordning och

- a) för att den granskning som föreskrivs i denna förordning verkställs av tjänstemän som är anställda vid denna särskilda myndighet, eller
- b) för samordning och allmän tillsyn av den granskning som genomförs av tjänstemän som tillhör andra myndigheter.

Medlemsstaterna får också föreskriva att granskningar som ska genomföras enligt denna förordning fördelas mellan den särskilda myndigheten och andra nationella myndigheter, förutsatt att förstnämnda myndighet ansvarar för samordningen av dessa granskningar.

2. Den myndighet eller de myndigheter som ansvarar för tillämpningen av denna förordning ska vara organiserade så att de är oberoende av de myndigheter eller avdelningar inom myndigheter som ansvarar för utbetalningarna och för granskningarna före utbetalningarna.

3. Den särskilda myndighet som anges i punkt 1 ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att denna förordning tillämpas på ett riktigt sätt.

4. Den särskilda myndigheten ska dessutom ansvara för

- a) utbildning av de nationella tjänstemän som ska genomföra den granskning som avses i denna förordning så att de får tillräckliga kunskaper för att kunna fullgöra sina uppdrag,
- b) förvaltning av granskningsrapporter och all dokumentation i samband med de granskningar som genomförs och som föreskrivs i denna förordning,
- c) utarbetandet och översändandet av de rapporter som anges i artikel 9.1 och de granskningsplaner som anges i artikel 10.

5. Den berörda medlemsstaten ska ge den särskilda myndigheten de befogenheter som är nödvändiga för att den ska kunna utföra de uppgifter som anges i punkt 3 och 4.

Myndigheten ska bestå av ett tillräckligt antal tjänstemän som har lämplig utbildning för att kunna utföra dessa uppgifter.

6. Denna artikel ska inte tillämpas när det minsta antalet företag som ska granskas i enlighet med artikel 2.2–2.5 är mindre än tio.

Artikel 12

De belopp i euro som förekommer i denna förordning ska när det behövs räknas om till nationella valutor genom att använda de växlingskurser som gäller den första arbetsdagen det år då granskningsperioden inleds och som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, serie C.

Artikel 13

Tillämpningsföreskrifter för denna förordning ska vid behov antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 41.2 i förordning (EG) nr 1290/2005.

Artikel 14

Artiklarna 36 och 37 i förordning (EG) nr 1290/2005 ska tillämpas på den granskning av särskilda utgifter som gemenskapen finansierar enligt denna förordning.

Artikel 15

1. I överensstämmelse med aktuell nationell lagstiftning inom området ska kommissionens tjänstemän ha tillgång till samtliga handlingar som utarbetats antingen inför eller som resultat av den granskning som organiserats enligt denna förordning och till de data som insamlats, däribland data som lagrats i databehandlingssystem. Dessa uppgifter ska på begäran lämnas på ett lämpligt datamedium.

2. Den granskning som avses i artikel 2 ska utföras av medlemsstaternas tjänstemän.

Tjänstemän från kommissionen får delta i denna granskning. De får inte själva ha de granskningsbefogenheter som beviljats de nationella tjänstemännen. Dock ska de ha tillträde till samma lokaler och samma handlingar som medlemsstaternas tjänstemän.

3. Vid granskning som utförs enligt artikel 7 kan tjänstemän från den begärande medlemsstaten delta i granskningen i den medlemsstat till vilken begäran riktats, förutsatt att denna så medger, och ska då få tillträde till samma lokaler och samma handlingar som den medlemsstatens tjänstemän.

De tjänstemän från den begärande medlemsstaten som deltar i granskningen i den medlemsstat till vilken begäran riktats, ska vid alla tidpunkter kunna lägga fram bevis på sin officiella status. Granskningen ska alltid utföras av tjänstemän från den medlemsstat till vilken begäran riktats.

4. Om de nationella straffprocessrättsliga bestämmelserna föreskriver att vissa åtgärder endast får vidtas av tjänstemän som är särskilt utsedda enligt nationell lagstiftning, får varken kommissionens tjänstemän eller tjänstemännen från den medlemsstat som avses i punkt 3 delta i dessa åtgärder. Särskilt gäller att de inte under några omständigheter får delta i husrannsakan

eller formella förhör med personer inom ramen för medlemsstatens straffrätt. De ska emellertid få ta del av de upplysningar som inhämtas i detta sammanhang.

Artikel 16

Förordning (EEG) nr 4045/89, ändrad genom de förordningar som är förtecknade i bilaga I, ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 maj 2008.

På rådets vägnar

D. RUPEL

Ordförande

BILAGA I

UPPHÄVD FÖRORDNING OCH ÄNDRINGAR AV DENNA I KRONOLOGISK ORDNING

Rådets förordning (EEG) nr 4045/89
(EGT L 388, 30.12.1989, s. 18)

Rådets förordning (EG) nr 3094/94
(EGT L 328, 20.12.1994, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 3235/94
(EGT L 338, 28.12.1994, s. 16)

Rådets förordning (EG) nr 2154/2002
(EGT L 328, 5.12.2002, s. 4)

Endast artikel 1.1

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 4045/89	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2	Artikel 1.3, inledning och artikel 1.3 a
Artikel 1.3	Artikel 1.3 b
Artikel 1.4	Artikel 1.2
Artikel 1.5	—
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2, första stycket	Artikel 2.2
Artikel 2.2, andra stycket	Artikel 2.3
Artikel 2.2, tredje stycket	—
Artikel 2.2, fjärde stycket	Artikel 2.4
Artikel 2.2, femte stycket	Artikel 2.5
Artikel 2.3	Artikel 2.6
Artikel 2.4	Artikel 2.7
Artikel 2.5	Artikel 2.8
Artikel 3.1, inledande mening	Artikel 3.1, inledande mening
Artikel 3.1, första strecksatsen	Artikel 3.1 a
Artikel 3.1, andra strecksatsen	Artikel 3.1 b
Artikel 3.1, tredje strecksatsen	Artikel 3.1 c
Artikel 3.1, fjärde strecksatsen	Artikel 3.1 d
Artikel 3.2	Artikel 3.2
Artikel 3.3	Artikel 3.3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7.1, första stycket, inledande mening	Artikel 7.1, första stycket, inledande mening
Artikel 7.1, första stycket, första strecksatsen	Artikel 7.1, första stycket, a
Artikel 7.1, första stycket, andra strecksatsen	Artikel 7.1, första stycket, b
Artikel 7.1, andra stycket	Artikel 7.1, andra stycket
Artikel 7.1, tredje stycket	Artikel 7.1, tredje stycket
Artikel 7.2, 7.3, 7.4 och 7.5	Artikel 7.2–7.5
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9.1	Artikel 9.1, första stycket
Artikel 9.2	Artikel 9.1, andra stycket
Artikel 9.3	Artikel 9.2

Förordning (EEG) nr 4045/89	Denna förordning
Artikel 9.4	Artikel 9.3
Artikel 9.5	—
Artikel 10.1	Artikel 10.1
Artikel 10.2, inledande mening	Artikel 10.2, inledande mening
Artikel 10.2, första strecksatsen	Artikel 10.2 a
Artikel 10.2, andra strecksatsen	Artikel 10.2 b
Artikel 10.3, 10.4 och 10.5	Artikel 10.3, 10.4 och 10.5
Artikel 11.1, första stycket, inledande mening	Artikel 11.1, första stycket, inledande mening
Artikel 11.1, första stycket, första strecksatsen	Artikel 11.1, första stycket, a
Artikel 11.1, första stycket, andra strecksatsen	Artikel 11.1, första stycket, b
Artikel 11.1, andra stycket	Artikel 11.1, andra stycket
Artikel 11.2 och 11.3	Artikel 11.2 och 11.3
Artikel 11.4, inledande mening	Artikel 11.4, inledande mening
Artikel 11.4, första strecksatsen	Artikel 11.4 a
Artikel 11.4, andra strecksatsen	Artikel 11.4 b
Artikel 11.4, tredje strecksatsen	Artikel 11.4 c
Artikel 11.5 och 11.6	Artikel 11.5 och 11.6
Artikel 18	Artikel 12
Artikel 19	Artikel 13
Artikel 20	Artikel 14
Artikel 21	Artikel 15
Artikel 22	—
—	Artikel 16
Artikel 23	Artikel 17
—	Bilaga I
—	Bilaga II

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 486/2008**av den 2 juni 2008****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 juni 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 2 juni 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MA	51,7
	MK	44,3
	TN	105,3
	TR	60,2
	ZZ	65,4
0707 00 05	MK	30,3
	TR	127,0
	ZZ	78,7
0709 90 70	TR	94,9
	ZZ	94,9
0805 50 10	AR	123,8
	IL	134,6
	TR	149,9
	US	152,9
	UY	61,8
	ZA	143,4
	ZZ	127,7
0808 10 80	AR	103,8
	BR	87,0
	CA	61,8
	CL	91,6
	CN	83,4
	NZ	112,0
	TR	85,9
	US	126,6
	UY	94,7
	ZA	86,9
	ZZ	93,4
0809 20 95	TR	502,4
	US	508,1
	ZZ	505,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 487/2008**av den 2 juni 2008****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Casatella Trevigiana [SUB])**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 7.4 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 6.2 första stycket och artikel 17.2 i förordning (EG) nr 510/2006 har Italiens begäran om registrering av beteckningen "Casatella Trevigiana" offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 510/2006 har inkommit till kommissionen och därför bör denna beteckning registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska registreras.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 2008.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 417/2008 (EUT L 125, 9.5.2008, s. 27).

⁽²⁾ EUT C 204, 1.9.2007, s. 20.

BILAGA

Jordbruksprodukter i bilaga I till fördraget avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.3 Ost

ITALIEN

Casatella Trevigiana (SUB)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 488/2008

av den 2 juni 2008

om införande av en preliminär antidumpningstull på import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, nedan kallad *grundförordningen*, särskilt artikel 7,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Inledande

- (1) Den 23 juli 2007 lämnades det in ett klagomål rörande import av citronsyra med ursprung i Kina av Cefic (den europeiska kemiindustrins samarbetsorganisation) (nedan kallad *klaganden*) på en tillverkares vägnar. Tillverkaren står för en väsentlig del av gemenskapens samlade produktion av citronsyra, i detta fall över 25 %.
- (2) Klagomålet innehöll bevisning om dumpning av denna produkt och om väsentlig skada till följd av detta, och denna bevisning ansågs tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleddes.
- (3) Den 4 september 2007 inleddes förfarandet genom ett tillkännagivande om inledande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.

2. Parter som berörs av förfarandet

- (4) Kommissionen underrättade officiellt de exporterande tillverkarna, importörerna, de användare som den visste var berörda samt deras intresseorganisationer, konsumentorganisationer, företrädarna för exportlandet och gemen-

skapstillverkarna om att ett antidumpningsförfarande hade inletts. De berörda parterna gavs tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och att begära att bli hörda inom den tidsfrist som fastställdes i tillkännagivandet om inledande.

- (5) För att de exporterande tillverkare som så önskade skulle ha möjlighet att ansöka om att bli behandlade som företag som är verksamma under marknadsmässiga förhållanden (nedan kallat *marknadsekonomisk status*) eller om individuell behandling, sände kommissionen ansökningsblanketter till de kinesiska exporterande tillverkare som såvitt känt var berörda samt till företrädare för Kina. Åtta exporterande tillverkare, inklusive grupper av närstående företag, ansökte om marknadsekonomisk status i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen, eller alternativt om individuell behandling, om undersökningen skulle visa att de inte uppfyllde villkoren för att beviljas marknadsekonomisk status.

- (6) Eftersom det antal exporterande tillverkare och importörer som berördes av undersökningen tycktes vara stort angavs det i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande skulle komma att tillämpas i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.

- (7) För att kommissionen skulle kunna besluta huruvida ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall kunna göra ett urval, uppmanades alla exporterande tillverkare, importörer och företrädare för dem att inom 15 dagar efter det att tillkännagivandet om inledande offentliggjorts ge sig till känna hos kommissionen och lämna de grundläggande uppgifter om sin verksamhet avseende den berörda produkten som avses i tillkännagivandet.

- (8) När det gäller de exporterande tillverkarna gjordes i enlighet med artikel 17 i grundförordningen ett urval som byggde på den största representativa exportvolym av citronsyra till gemenskapen som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. På grundval av uppgifter som inkommit från de exporterande tillverkarna, valde kommissionen ut fyra företag eller grupper av närstående företag (nedan kallade *de utvalda företagen*) som har den största exportvolymen till gemenskapen. I fråga om exportvolymen stod de fyra utvalda företagen för 79 % av exporten av citronsyra från Kina till gemenskapen under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen samrådde kommissionen med de berörda parterna, som inte hade något att invända.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2117/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUT C 205, 4.9.2007, s. 14.

- (9) Samtliga fyra tillverkare utanför urvalet ansökte om en individuell marginal i enlighet med artikel 17.3 i grundförordningen. Endast ett företag, DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd., lämnade de begärda uppgifterna inom den angivna tidsfristen. Det betyder att endast en enda fullständig ansökan om individuell marginal mottogs. Då denna ansökan inte ansågs ge upphov till en orimligt stor arbetsbörda och inte skulle ha hindrat att undersökningen avslutades i god tid godtogs den.
- (10) När det gäller icke-närstående importörer i gemenskapen gjordes i enlighet med artikel 17 i grundförordningen ett urval som byggde på den största representativa importvolym av citronsyra till gemenskapen som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. På grundval av uppgifter som inkommit från de icke-närstående importörerna, valde kommissionen ut fyra företag eller grupper av närstående företag (nedan kallade *de utvalda företagen*) som har den största importvolymen till gemenskapen. I fråga om importvolymen stod de fyra utvalda företagen för 36 % av importen av citronsyra från Kina till gemenskapen under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen samrådde kommissionen med de berörda parterna, som inte hade något att invända. En av importörerna i urvalet kunde inte lämna de begärda uppgifterna. De tre återstående importörerna stod för 29 % av importen av citronsyra från Kina till gemenskapen under undersökningsperioden.
- (11) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för sitt preliminära fastställande av dumpning, skada och gemenskapens intresse, och gjorde kontroller hos följande företag:
- a) Gemenskapstillverkare:
- Jungbunzlauer Austria AG, Wien, Österrike.
 - S.A. Citrique Belge N.V., Tienen, Belgien.
- b) Exporterande tillverkare i Kina:
- Anhui BBCA Biochemical Co., Ltd, Bengbu City, provinsen Anhui.
 - RZBC Co., Ltd, Rizhao, provinsen Shandong.
 - TTCA Co., Ltd., Anqiu City, provinsen Shandong.
 - Yixing Union Biochemical Co. Ltd, Yixing City, provinsen Jiangsu.
- Shanxi Ruicheng, Ruicheng County, provinsen Shanxi.
 - Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd, Laiwu City, provinsen Shandong.
 - Weifang Ensign Industry Co. Ltd, Changle City, provinsen Shandong.
 - DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd, West Wuxi, provinsen Jiangsu.
- c) Närstående företag i Kina:
- Anhui BBCA Maanshan Biochemical Ltd, Maanshan, provinsen Anhui.
 - China National Xin Liang Storage Transportation & Trading Corp., Peking.
 - DSM (China) Ltd., Shanghai.
 - Shanxi Dimine International Trade, Taiyuan, provinsen Shanxi.
- d) Icke-närstående importörer i gemenskapen:
- Azelis group, St Augustin, Tyskland.
 - Rewe Food Ingredients, Köln, Tyskland.
 - Brenntag, Mülheim/Ruhr, Tyskland.
- (12) Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som kunde visa att det fanns särskilda skäl för detta gavs tillfälle att bli hörda.
- (13) Eftersom det var nödvändigt att fastställa ett normalvärde för de exporterande tillverkare i Kina som eventuellt inte skulle komma att beviljas marknadsekonomisk status, gjordes ett kontrollbesök på plats hos nedanstående företag i syfte att fastställa normalvärdet på grundval av uppgifter från ett jämförbart land, i detta fall Kanada (se skälen 40–44 nedan):
- e) Tillverkare i Kanada:
- Jungbunzlauer Canada, Port Colborne, Ontario.

3. Undersökningsperiod

- (14) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 2006 till och med den 30 juni 2007 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller, i tabellerna, *UP*). När det gäller de tendenser som är av betydelse för skadebedömningen undersökte kommissionen uppgifter för perioden från och med den 1 januari 2004 till och med den 30 juni 2007 (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (15) Den berörda produkten är citronsyra (bl.a. natriumcitrat), ett surgörande och pH-reglerande medel som har många användningsmöjligheter, t.ex. i drycker, livsmedel, tvättmedel, kosmetik och läkemedel. De viktigaste råvarorna är socker/melass, tapioka, majs eller glukos (från säd) och olika ämnen för mikrobiell fermentering av kolhydrater under vatten.
- (16) Den berörda produkten omfattar citronsyremonohydrat (CAM), anhydrid citronsyra (CAA) och trinitriumcitratdihydrat (TSC). Dessa tre typer utgör den berörda produkten, då de har liknande grundläggande kemiska egenskaper och liknande användningsområden. De tre produkttyperna omfattas av KN-nummer 2918 14 00 (CAM, CAA) och ex 2918 15 00 (TSC). KN-nummer 2918 15 00 omfattar också andra salter och estrar, som inte är den berörda produkten.
- (17) Undersökningen visade att de olika typerna av den berörda produkten alla har samma grundläggande tekniska och kemiska egenskaper och huvudsakligen används för samma ändamål. De anses därför i detta förfarande utgöra en och samma produkt.

2. Likadan produkt

- (18) Det konstaterades att citronsyra som framställs och säljs i gemenskapen av gemenskapsindustrin och citronsyra som framställs och säljs i Kina och Kanada, som tjänade som jämförbart land, i stort sett har samma tekniska och kemiska egenskaper och samma grundläggande användningsmöjligheter som citronsyra som framställs i Kina och säljs på export till gemenskapen. De anses därför preliminärt vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

C. DUMPNING

1. Allmänna anmärkningar

- (19) Som framgår av skäl 6 meddelades i tillkännagivandet om inledande att man hade för avsikt att göra ett stickprov bland exporterande tillverkare i Kina. Sammanlagt åtta företagsgrupper besvarade stickprovsfrågeformuläret inom tidsfristen och lämnade de begärda uppgifterna. De står för 96 % av den sammanlagda importen enligt Eurostat. Graden av samarbete får således betraktas som hög. Samtliga exporterande tillverkare har ansökt om mark-

nadsekonomisk status och individuell behandling. Såsom nämns i skäl 8, ingick fyra företagsgrupper i urvalet på grundval av sin exportvolym till gemenskapen.

2. Marknadsekonomisk status

- (20) I enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen ska normalvärdet vid antidumpningsundersökningar beträffande import med ursprung i Kina fastställas i enlighet med punkterna 1–6 i samma artikel när det gäller tillverkare som konstaterats uppfylla de kriterier som anges i artikel 2.7 c i grundförordningen.
- (21) Villkoren för erhållande av marknadsekonomisk status är i korthet följande (anges endast i informationssyfte):
1. Företagens beslut rörande verksamhet och kostnader fattas som svar på marknadssignaler och utan något större statligt inflytande. Kostnaderna för de viktigaste insatsvarorna återspeglar i stort sett marknadsvärden.
 2. Företagen har en enda uppsättning räkenskaper som är föremål för en oberoende revision i överensstämmelse med internationella redovisningsstandarder och som tillämpas för alla ändamål.
 3. Det förekommer inte några betydande snedvridningar till följd av det tidigare icke marknadsekonomiska systemet.
 4. Lagar om konkurser och ägandeförhållanden garanterar rättssäkerhet och stabila villkor.
 5. Valutaomräkning sker till marknadskurser.
- (22) Samtliga åtta företag eller företagsgrupper av samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkare ansökte om marknadsekonomisk status i enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen och lämnade inom angivna tidsfrister in blanketten för exporterande tillverkare som ansöker om sådan status. I alla grupperna ingick både tillverkare av den berörda produkten och sådana företag som står tillverkarna nära och är involverade i affärsverksamhet som rör citronsyra. Kommissionen har som praxis att undersöka om en grupp närstående företag som helhet uppfyller kriterierna för marknadsekonomisk status. Följande grupper hade ansökt om marknadsekonomisk status:

— Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd.

— RZBC Co., Ltd.

— TTCA Co., Ltd..

— Yixing Union Biochemical Co. Ltd.

— Shanxi Ruicheng.

— Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd.

— Weifang Ensign Industry Co. Ltd.

— DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd.

- (23) När det gäller ovannämnda samarbetsvilliga exporterande tillverkare, inhämtade kommissionen alla uppgifter den ansåg vara nödvändiga och kontrollerade på plats hos det berörda företaget alla uppgifter som lämnats i ansökan om marknadsekonomisk status.
- (24) Två företag eller företagsgrupper (Laiwu Taihe och DSM Wuxi) uppfyllde alla kriterier (se skäl 21) och kunde alltså beviljas marknadsekonomisk status.
- (25) Tre företag eller företagsgrupper (RZBC Co. Ltd, TTCA Co., Ltd. och Yixing Union Biochemical) har lämnat större delen av sina tillgångar som säkerhet för att få lån. Trots att de hade lämnat större delen av sina tillgångar som säkerhet, kunde de gå i borgen för lån till andra företag. I gengäld fick RZBC, TTCA Co., Ltd. och Yixing Union Biochemical liknande garantier ställda för sina egna lån av samma företag som de själva gått i borgen för. Företagen använde dessa garantier för att skaffa sig ytterligare lån motsvarande 25–50 % av deras samlade tillgångar. Företagen hävdade att ett sådant system också tillämpas i länder med marknadsekonomi och att det uttryckligen godkänns i kinesisk banklagstiftning. De uppgifter som inhämtades under undersökningen visade dock att bankernas policy normalt sett borde vara att endast bevilja lån motsvarande en bråkdel av värdet på de tillgångar som används som garanti, inte för ett belopp som överstiger ett sådant värde. Dessutom befinner sig det banksystem från vilket lånen erhöles under starkt statligt inflytande. Slutsatsen drogs därför att de tre ovannämnda företagen inte uppfyllde det första kriteriet enligt sammanfattningen i skäl 21. De kunde följaktligen inte beviljas marknadsekonomisk status.
- (26) För två företag (TTCA Co., Ltd. och Weifang Ensign) steg värdet av bruksrätten till jord och/eller fasta tillgångar betydligt (500–1 500 %) under loppet av en relativt kort period mellan den tidpunkt då de förvärvades eller tillfördes företaget som kapitalbidrag, och ett senare datum (mellan 1 och 5 år senare), då de värderades på nytt. Det visar att de respektive tillgångarna förvärvades till ett värde under marknadspriset, som motsvarade ett dolt stöd. Båda företagen hävdade att ökningen faktiskt inte hade varit så betydande, och att den snarare överensstämde med den ökning som normalt sett kan konstateras i Kina för jämförbara tillgångar. Ingen bevisning lämnades dock som stöd för detta påstående. Mot bakgrund av den fördel dessa företag fick genom att förvärva tillgångar till priser som låg betydligt under marknadsvärdet, är det tredje kriteriet enligt sammanfattningen i skäl 21 inte uppfyllt.
- (27) Ett företag, Anhui BBBCA Biochemical Co., Ltd, mottog ett betydande penningbelopp under undersökningsperioden

(motsvarande nära 10 % av dess samlade tillgångar, eller 15 % av årsomsättningen). Vidare fick de vissa hyror gratis. Mot bakgrund av detta och det mottagna stödets betydande omfattning kan de första och tredje kriterierna enligt sammanfattningen i skäl 21 inte anses vara uppfyllda. Företagets synpunkter på detta ändrade inte slutsatserna.

- (28) Ett företag, Shanxi Ruicheng, fick privata lån till ett värde motsvarande cirka 20 % av tillgångarna. För alla dessa lån har det (hittills) inte fastställts några återbetalningsvillkor, och det har heller inte löpt eller betalats några räntor. Därför var företagets kreditkostnader föremål för en betydande snedvridning. Då företaget inte kunde lägga fram några avtal för de berörda lånen, kan det inte utslutas att det rör sig om ett statligt ingripande, vilket betyder att det första kriteriet enligt sammanfattningen i skäl 21 inte är uppfyllt. Företagets synpunkter på detta ändrade inte slutsatserna.
- (29) Av ovanstående framgår det att sex av de åtta kinesiska företagen eller företagsgrupperna som hade ansökt om marknadsekonomisk status inte kunde visa att de uppfyller alla kriterier i artikel 2.7 c i grundförordningen.
- (30) Det ansågs därför att två företag (Laiwu Taihe och DSM Wuxi) borde beviljas marknadsekonomisk status och att de övriga sex företagen/företagsgrupperna borde få avslag. Samråd hölls med rådgivande kommittén, som inte hade några invändningar mot kommissionens slutsatser.
- 3. Individuell behandling**
- (31) Enligt artikel 2.7 a i grundförordningen bör en landsomfattande tull fastställas för de länder som omfattas av den artikeln, utom i de fall där företagen kan visa att de uppfyller alla kriterierna i artikel 9.5 i grundförordningen.
- (32) Alla exporterande tillverkare som hade ansökt om marknadsekonomisk status ansökte också om individuell behandling för den händelse de inte skulle beviljas marknadsekonomisk status.
- (33) De sex företag eller företagsgrupper som inte beviljades marknadsekonomisk status uppfyllde alla samtliga kriterier i artikel 9.5 i grundförordningen, och beviljades individuell behandling.

4. Normalvärde

- (34) Det var nödvändigt att fastställa normalvärdet för alla fyra företag i urvalet, samt för det enda företag som lämnade in en fullständig ansökan om beviljande av en individuell marginal, se skäl 9 (nedan kallade *de undersökta företagen*).

- 4.1 *Företag eller företagsgrupper som kunde beviljas marknadsekonomisk status*
- (35) När det gäller normalvärdet undersökte kommissionen först, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen, för varje berörd exporterande tillverkare som kunde beviljas marknadsekonomisk status, om deras försäljning på hemmamarknaden av den berörda produkten var representativ, dvs. om den totala volymen av denna försäljning utgjorde minst 5 % av deras totala export av den berörda produkten till gemenskapen. Ett av de fem undersökta företagen (DSM Wuxi) kunde beviljas marknadsekonomisk status. För detta företag kunde det konstateras att försäljningen på hemmamarknaden av den berörda produkten var representativ.
- (36) Kommissionen undersökte därefter om försäljningen på hemmamarknaden av varje typ av den berörda produkten, såld i representativa kvantiteter på denna marknad, kunde anses ha skett vid normal handel i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen. Detta skedde genom att andelen lönsam försäljning på hemmamarknaden till oberoende kunder av den enda exporterade produkttypen fastställdes.
- (37) För DSM Wuxi visade undersökningen att försäljningen av den enda exporterade produkttypen inte skedde vid normal handel. Eftersom man inte kunde använda försäljningen på hemmamarknaden för att fastställa normalvärdet, måste en annan metod tillämpas. Därför beräknades normalvärdet på grundval av företagets tillverkningskostnader för den berörda produkten i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen. När normalvärdet konstruerades i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen, ökades tillverkningskostnaderna med ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst.
- (38) Eftersom DSM Wuxi inte sålde den likadana produkten på hemmamarknaden vid normal handel, kunde försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst inte fastställas enligt metoden i inledningen till artikel 2.6 i grundförordningen. Då ingen av de exporterande tillverkarna i urvalet beviljades marknadsekonomisk status, kunde försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst heller inte fastställas enligt metoden i artikel 2.6 a i grundförordningen. Då DSM Wuxi dessutom nästan uteslutande säljer citronsyra, kunde försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst heller inte fastställas enligt metoden i artikel 2.6 b i grundförordningen. Det beslutades därför att man skulle fastställa försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst i överensstämmelse med artikel 2.6 c i grundförordningen. Därför användes de belopp som fastställts för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst vid försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden för det samarbetsvilliga företaget i det jämförbara landet.
- (39) Tillverknings- och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som kontrollerats användes i lämpliga fall för beräkningen av normalvärdena.
- 4.2 *Företag eller företagsgrupper som inte kunde beviljas marknadsekonomisk status*
- (40) Enligt artikel 2.7 a i grundförordningen ska normalvärdet för exporterande tillverkare som inte beviljats marknadsekonomisk status fastställas på grundval av priserna eller det konstruerade värdet i ett jämförbart land.
- (41) I tillkännagivandet om inledande föreslog kommissionen Förenta staterna som lämpligt jämförbart land för att fastställa normalvärdet för Kina. Berörda parter uppmanades att lämna synpunkter på detta val. Två berörda parter hade invändningar mot detta förslag. RZBC Co. föreslog Thailand som jämförbart land.
- (42) När det gäller Thailand tyder tillgängliga uppgifter på att de två thailändska tillverkarnas samlade produktion endast ligger på cirka 10 000 ton, varav 5 000 ton går på export (huvudsakligen till Japan). Om försäljningen på hemmamarknaden (i genomsnitt 2 500 ton per företag) jämförs med Kinas export till gemenskapen (över 50 000 ton för de största exportörerna), är det inte troligt att någon av de thailändska tillverkarna har en representativ hemmamarknadsförsäljning. RZBC hävdar vidare att det är mer sannolikt att kostnadsstrukturen i thailändska företag kan jämföras med situationen i Kina. Det argument som stöder detta antagande är dock huvudsakligen det faktum att både Thailand och Kina är asiatiska länder. Det bör noteras att arbetskostnaderna i ett typiskt fall motsvarar 5–10 % av omsättningen, och därmed inte utgör någon viktig del av kostnadsstrukturen för citronsyretillverkare.
- (43) Det bör påpekas att de thailändska företagen är väsentligt mindre än företagen i de största produktionsländerna (Kina, EU, USA, Kanada och Brasilien). De största kinesiska tillverkarna är cirka 10–20 gånger större än de thailändska tillverkarna, medan den kanadensiska tillverkaren och de största kinesiska tillverkarna är av jämförbar storlek.
- (44) Förenta staterna valdes ursprungligen som jämförbart land, och två amerikanska företag förklarade sig i första omgången samarbetsvilliga. Därefter drog båda ovan nämnda amerikanska företag tillbaka sitt samtycke till samarbete. Man vände sig därför till den enda tillverkaren i Kanada och två tillverkare i Brasilien med förfrågan om huruvida de var villiga att samarbeta i samband med undersökningen. Endast den enda kanadensiska tillverkaren var samarbetsvillig. Därför använde man priserna på den kanadensiska marknaden för citronsyra som sålts vid normal handel för att fastställa normalvärdet för jämförbara produkttyper från de exporterande tillverkare som inte beviljats marknadsekonomisk status.

5. Exportpris

- (45) De exporterande tillverkarnas exportförsäljning till gemenskapen gick antingen direkt till oberoende kunder eller via närstående eller icke-närstående handelsföretag belägna i och utanför gemenskapen. Alla företag eller företagsgrupper kunde beviljas marknadsekonomisk status eller individuell behandling.
- (46) I de fall där exportförsäljningen till gemenskapen ägde rum antingen direkt till oberoende kunder i gemenskapen eller via icke-närstående handelsföretag, fastställdes exportpriserna, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten.
- (47) I de fall exportförsäljningen till gemenskapen skedde via närstående handelsföretag belägna i gemenskapen fastställdes exportpriserna, i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen, på grundval av de närstående handlarnas första återförsäljningspriser till oberoende kunder i gemenskapen.

6. Jämförelse

- (48) Normalvärdet och exportpriserna jämfördes på nivån fritt fabrik och i samma handelsled. I syfte att säkerställa en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriserna gjordes justeringar för olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen.
- (49) På denna grundval företog man justeringar för kostnader rörande transport, försäkring, hantering, lastning samt därmed förbundna kostnader, emballering och krediter när så var relevant och motiverat.
- (50) För försäljning genom närstående importörer i gemenskapen gjordes en justering i enlighet med artikel 2.10 i i grundförordningen, i de fall det hade konstaterats att dessa företag utförde arbetsuppgifter som liknade dem som utförs av en oberoende importör. Justeringen grundades på sådana uppgifter om importörernas försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, som erhållits från icke-närstående importörer i gemenskapen.

7. Dumpningsmarginaler

- (51) För de exporterande tillverkarna i stickprovet fastställdes i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen enskilda dumpningsmarginaler på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset. RZBC är en företagsgrupp med två exporterande tillverkare, och därför fastställdes för RZBC en enda dumpningsmarginal motsvarande genomsnittet av dumpningsmarginalerna för de två företagen.

- (52) För de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet och som inte beviljades en individuell undersökning räknade man fram en dumpningsmarginal som var ett vägt genomsnitt av dumpningsmarginalerna för samtliga företag som ingick i urvalet.
- (53) Med tanke på den höga samarbetsviljan (96 %; se skäl 19), fastställdes den landsomfattande genomsnittliga dumpningsmarginalen till samma nivå som för den högsta marginal som konstaterats för ett samarbetsvilligt företag.
- (54) De preliminära dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid gemenskapens gräns före tull är följande:

Företag	Preliminär dumpningsmarginal
Anhui BBKA Biochemical Ltd	54,4 %
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	19,6 %
RZBC Co.	60,1 %
RZBC (Juxian) Co. Ltd.	60,1 %
TTCA Co., Ltd.	57,3 %
Yixing Union Biochemical	56,8 %
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	57,5 %
Shanxi Ruicheng	57,5 %
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	57,5 %
Alla övriga företag	60,1 %

D. SKADA

1. Tillverkning i gemenskapen och gemenskapsindustrin

- (55) Inom gemenskapen tillverkas den likadana produkten av två företag: Jungbunzlauer, Österrike och S.A. Citrique Belge i Belgien (ingår i DSM-gruppen, med huvudkontor i Schweiz). Klaganden, Jungbunzlauer, svarar för en betydande del av gemenskapens kända sammanlagda tillverkning av den likadana produkten, i detta fall mer än 25 %. Båda tillverkarna var fullt samarbetsvilliga i samband med undersökningen, medan den andra europeiska tillverkaren valde att inta en neutral hållning i samband med undersökningen.
- (56) S.A. Citrique Belge N.V. hade viss import från Kina under undersökningsperioden, men importmängden var obetydlig (motsvarande 1–6 % av produktionen under undersökningsperioden – angivet i intervallform av sekretessskäl), och därför fann man det inte lämpligt att utestänga tillverkaren från definitionen av gemenskapsindustrin.

- (57) De två samarbetsvilliga tillverkare som nämns i skäl 11 stod för 100 % av den samlade gemenskapsproduktionen under undersökningsperioden, och därför anses de utgöra den näringslivsgrenen i gemenskapen (nedan kallad *gemenskapsindustrin*) i enlighet med artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen.
- (58) Eftersom gemenskapsindustrin endast omfattar två tillverkare var det nödvändigt att lägga fram uppgifterna om dessa i indexerad form eller i form av intervaller, i syfte att skydda konfidentiella uppgifter i enlighet med artikel 19 i grundförordningen.

2. Förbrukningen i gemenskapen

- (59) Förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av försäljningsmängden för gemenskapsindustrins egen produktion på gemenskapsmarknaden och Eurostats uppgifter om gemenskapens importmängder.
- (60) Under perioden från 2004 till undersökningsperioden utvidgades gemenskapsmarknaden för den berörda produkten och den likadana produkten kraftigt med 15 %. Det berodde på de ökade användningsmöjligheterna för citronsyra

	2004	2005	2006	UP
Förbrukning i ton	360 000–380 000	360 000–380 000	390 000–410 000	420 000–440 000
Index (2004 = 100)	100	99	106	115

3. Import från det berörda landet

a) Den berörda importens omfattning

- (61) Importvolymerna för den berörda produkten från Kina till gemenskapen ökade betydligt under skadeundersökningsperioden. Importen till EU har ökat med 37 % sedan 2004.

Import	2004	2005	2006	UP
Kina (i ton)	145 025	151 806	171 703	198 288
Index (2004 = 100)	100	105	118	137

b) Den berörda importens marknadsandel

- (62) Marknadsandelen för importen från Kina ökade stadigt med sju procentenheter under hela skadeundersökningsperioden. Den steg närmare bestämt med två procentenheter mellan 2004 och 2005, med ytterligare två procentenheter mellan 2005 och 2006 och med tre procentenheter under undersökningsperioden. Under undersökningsperioden låg marknadsandelen för import från Kina på 46 %.

c) Priser

i) Prisutveckling

- (63) Från 2004 till 2005 steg det genomsnittliga importpriset för den berörda produkten med ursprung i Kina med 3 %, och därefter föll det markant med nio procentenheter från 2005 till 2006. Under undersökningsperioden låg priset kvar på samma låga nivå som under 2006. Totalt sett sjönk priserna på importen från det berörda landet med omkring 6 % under skadeundersökningsperioden.

Enhetspriser	2004	2005	2006	UP
Kina (euro/ton)	588	606	551	553
Index (2004 = 100)	100	103	94	94

ii) *Prisunderskridande*

- (64) För att fastställa prisunderskridandet analyserade man prisuppgifter avseende undersökningsperioden. Man utgick ifrån gemenskapsindustrins försäljningspriser netto, efter rabatter och andra avdrag. Vid behov justerades dessa priser till nivån fritt fabrik, det vill säga exklusive fraktkostnader i gemenskapen. Importpriserna från Kina jämfördes också netto, efter rabatter och avdrag, och vid behov justerades till nivån cif vid gemenskapens gräns, samt med en lämplig justering för tullavgifter (6,5 %) och kostnader efter importen. Sistnämnda omfattar också en justering för de särskilda kostnader som importörerna i gemenskapen hade för uppdelning av vissa mängder av den berörda produkten före vidareförsäljning. Gemenskapsindustrins försäljningspriser och importpriserna från Kina jämfördes i samma handelsled, nämligen ledet oberoende kunder inom gemenskapens marknad. Under undersökningsperioden uppgick den vägda genomsnittliga prisunderskridandemarginalen, uttryckt i procent av gemenskapsindustrins försäljningspriser, till 17,42 % för Kina.

4. *Gemenskapsindustrins situation*

- (65) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen omfattade granskningen av den dumpade importens inverkan på gemenskapsindustrin en bedömning av alla ekonomiska faktorer som var av betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden. De flesta indikatorer anges av sekretesskäl i indexerad form eller i form av intervall, eftersom analysen endast rör två företag.

a) *Tillverkning, kapacitet och kapacitetsutnyttjande*

- (66) Gemenskapsindustrins tillverkning steg med 5 % under skadeundersökningsperioden och produktionskapaciteten ökade också, med 3 %, för att dra fördel av den ökade förbrukningen. Kapacitetsutnyttjandet ökade något, med 2 %, under skadeundersökningsperioden.

	2004	2005	2006	UP
Produktion i ton (intervall)	260 000–280 000	265 000–285 000	270 000–290 000	275 000–295 000
Produktion (index)	100	99	102	105
Produktionskapacitet i ton (intervall)	315 000–335 000	315 000–335 000	320 000–340 000	320 000–340 000
Produktionskapacitet (index)	100	100	103	103
Kapacitetsutnyttjande (index)	100	99	99	102

b) *Försäljningsvolym och marknadsandelar i gemenskapen*

- (67) Mot bakgrund av att gemenskapsindustrin består av endast två tillverkare och att gemenskapsmarknaden för citronsyra endast försörjs från tre håll/källor (gemenskapen, Kina och Israel), föreläggs uppgifterna om gemenskapsindustrins marknadsandelar i indexerad form i syfte att skydda konfidentiella uppgifter som gemenskapsindustrin har lämnat i förtroende, i enlighet med artikel 19 i grundförordningen.
- (68) Av tabellen framgår gemenskapsindustrins resultat när det gäller dess försäljning till oberoende kunder i gemenskapen. Gemenskapsindustrins försäljning till oberoende kunder i gemenskapen ökade med 5 % från 2004 till undersökningsperioden. Detta bör ses mot bakgrund av en ökande förbrukning i gemenskapen. Mot bakgrund av detta har gemenskapsindustrins marknadsandel fallit stadigt under perioden från 2004 till undersökningsperioden och låg sammanlagt fem procentenheter lägre under undersökningsperioden.

Gemenskapsindustrin	2004	2005	2006	UP
Försäljningsvolym (index)	100	98	99	105
Marknadsandel (index)	100	99	94	91

- (69) Försäljningspriserna per enhet utvecklades enligt följande:

	2004	2005	2006	UP
Enhetspriser i euro (intervall)	750–850	750–850	780–880	780–880
Enhetspriser (index)	100	100	102	103

Som framgår av tabellen ökade priset något, dvs. med 3 %, under skadeundersökningsperioden. Det bör påpekas att de viktigaste råvarorna vid tillverkning av citronsyra är socker/melass eller glukos (från säd). Energi är också en viktig kostnad vid tillverkningen av citronsyra. Energins andel av kostnaderna vid tillverkningen av citronsyra uppgår till 16 %, och man kan därför under normala förhållanden vänta sig att betydande förändringar i olje- och gaspriserna direkt påverkar försäljningspriset på citronsyra.

- (70) Det kunde konstateras att världsmarknadspriserna för de viktigaste insatsvarorna (socker/melass, glukos och energi) ökade betydligt under skadeundersökningsperioden, vilket medförde väsentligt högre produktionskostnader. Denna utveckling återspeglades inte i gemenskapsindustrins försäljningspriser, eftersom de ökade endast med 3 % under samma period. För att inte förlora kunder förde gemenskapsindustrin således endast över en liten bråkdel av de högre kostnaderna på kunderna.

c) *Lager*

- (71) Siffrorna nedan visar lagervolymen vid utgången av varje period. Lagernivån minskade med 28 % för att täcka efterfrågan på marknaden.

	2004	2005	2006	UP
Lager i ton (intervall)	20 000–25 000	20 000–25 000	20 000–25 000	15 000–20 000
Lager i ton (index)	100	98	97	72

d) *Investeringar och förmåga att anskaffa kapital*

- (72) Gemenskapsindustrins årliga investeringar i produktionen av den likadana produkten föll markant under skadeundersökningsperioden och var under undersökningsperioden begränsade till underhållsarbete.

	2004	2005	2006	UP
Investeringar (index)	100	81	82	79

e) *Lönsamhet, avkastning på investeringar och kassaflöde*

- (73) Mot bakgrund av att en gemenskapstillverkare hade mycket höga och extraordinära omstruktureringkostnader, ansågs det inte rimligt att fastställa lönsamheten på basis av nettovinsten före skatt. Gemenskapsindustrins lönsamhet fastställdes därför genom att man uttryckte verksamhetsvinsten på försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i procent av omsättningen på denna försäljning.

	2004	2005	2006	UP
Lönsamhet för försäljning i EU (intervall)	0 %–10 %	0 %–10 %	(– 10 %)—0 %	(– 10 %)—0 %
Lönsamhet för försäljning i EU (index)	100	141	– 126	– 166
Avkastning på sammanlagda investeringar (intervall)	(– 10 %)—0 %	0 %–10 %	(– 10 %)—0 %	(– 15 %)—(– 5 %)
Avkastning på sammanlagda investeringar (index)	– 100	124	– 75	– 175
Kassaflöde (index)	100	133	70	61

- (74) Under skadeundersökningsperioden försämrades gemenskapsindustrins lönsamhet avsevärt. Avkastningen på de sammanlagda investeringarna beräknades genom att nettovinsten före skatt på försäljning av den likadana produkten angavs som en procentandel av det bokförda nettovärdet av de anläggningstillgångar som avsatts för den likadana produkten. Denna indikator följde samma utveckling som lönsamheten och sjönk betydligt under skadeundersökningsperioden. När det gäller kassaflödet, konstaterades en liknande negativ tendens, vilket resulterade i en drastisk, generell försämring av gemenskapsindustrins ekonomiska situation under undersökningsperioden.

f) *Sysselsättning, produktivitet och löner*

- (75) Antalet anställda i gemenskapsindustrin som tillverkade den likadana produkten minskade med 9 % mellan 2004 och undersökningsperioden. Genomsnittskostnaden per anställd minskade med 11 %.

	2004	2005	2006	UP
Antal anställda (index)	100	93	92	91
Genomsnittlig kostnad per anställd (index)	100	90	88	89
Produktivitet (index)	100	106	112	115

- (76) Omstruktureringsinsatser för att minska produktionskostnaden, rationaliseringar och ett minskat antal anställda resulterade i en ökad produktivitet per anställd (15 % ökning under skadeundersökningsperioden). Man kan därför dra slutsatsen att gemenskapsindustrin gjorde avsevärda framsteg när det gäller kostnadseffektivitet under skadeundersökningsperioden.

g) *Dumpningsmarginalens storlek*

- (77) De faktiska dumpningsmarginalerna är så höga att dess verkningar för gemenskapsindustrin inte kan anses försumbara, med tanke på volymen av och priserna för importen från det berörda landet.

h) *Återhämtning från tidigare dumpning*

- (78) Det finns inga uppgifter om att det skulle ha förekommit någon dumpning innan den situation som bedöms i det här förfarandet hade uppkommit, och denna fråga är därför irrelevant.

5. Slutsats om skada

- (79) Under skadeundersökningsperioden tycktes ett antal skadeindikatorer befinna sig i en positiv utveckling: i sina strävanden för att öka effektiviteten lyckades gemenskapsindustrin förbättra försäljnings- och produktionsvolymen, produktionskapaciteten, kapacitetsutnyttjandet och produktiviteten och samtidigt reducera lagren och de årliga arbetskraftkostnaderna.

- (80) Men med hänsyn till den ökade förbrukningen föll marknadsandelen med 9 % under skadeundersökningsperioden. De ekonomiska indikatorerna utvecklades dessutom på ett negativt sätt: lönsamheten föll kontinuerligt. Avkastningen på investeringar och kassaflödet utvecklades också negativt. Orsaken till detta är att den betydande råvaruprisökningen endast delvis slog igenom i försäljningspriserna på den likadana produkten. Den lilla ökningen för försäljningspriserna räckte inte för att gemenskapsindustrin skulle kunna upprätthålla sin vinstmarginal.
- (81) Mot denna bakgrund dras preliminärt slutsatsen att gemenskapsindustrin led väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

E. ORSAKSSAMBAND

1. Inledning

- (82) I enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen om den dumpade importen har vållat gemenskapsindustrin skada i en sådan utsträckning att den kan betecknas som väsentlig. Utöver den dumpade importen undersökte man också andra kända faktorer, vilka kunde ha skadat gemenskapsindustrin samtidigt med denna, för att försäkra sig om att den eventuella skada som vållats av dessa faktorer inte tillskrevs den dumpade importen.

2. Den dumpade importens verkningar

- (83) Den kraftiga ökningen med 37 % av volymen dumpad import mellan 2004 och undersökningsperioden och den motsvarande ökningen med omkring sju procentenheter av denna imports andel av gemenskapsmarknaden samt det betydande prisunderskridande som konstaterades (15–21 % under undersökningsperioden) sammanföll med försämringen av gemenskapsindustrins ekonomiska situation, medan genomsnittspriset för produkterna från alla exporterande tillverkare i Kina sjönk med 6 %.
- (84) Till följd av denna illojala prissättning när det gäller den dumpade importen från Kina utsattes priserna på gemenskapsmarknaden för tryck och gemenskapsindustrin förlorade marknadsandelar till den dumpade importen. För att inte förlora fler marknadsandelar måste gemenskapsindustrin undvika att föra över de ökade insatsvarupriserna på kunderna i den utsträckning som den skulle ha behövt för att förbli lönsam.
- (85) Mot bakgrund av det klart fastställda tidsmässiga sambandet mellan å ena sidan den stora tillväxten i dumpad import till priser som väsentligt underskred gemenskapsindustrins priser och å andra sidan gemenskapsindustrins försämrade lönsamhet och försämringen av de andra ekonomiska indikatorerna, dras preliminärt slutsatsen att den dumpade importen spelade en avgörande roll för den skadevållande situationen för gemenskapsindustrin.

3. Verkningar av andra faktorer

a) Import med ursprung i andra tredjeländer än Kina

- (86) Enligt Eurostat är Israel det viktigaste tredjelandet för import av citronsyra. Men marknadsandelen för import från Israel är begränsad och föll under skadeundersökningsperioden från 5 % i 2004 till endast 3 % under undersökningsperioden. Dessutom låg genomsnittspriserna för import från Israel på samma eller en ännu högre nivå än gemenskapspriserna under skadeundersökningsperioden.

Genomsnittspris (EUR)	2004	2005	2006	UP
Israel	807	788	865	839
Index (2004 = 100)	100	98	107	104

- (87) Förutom importen från Israel finns det ingen nämnvärd import från andra länder. På grundval av undersökningsresultaten som gäller denna import, dras preliminärt slutsatsen att importen från andra länder än Kina inte bidrog till den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.
- b) *Kostnadsökningar för råvaror på grund av EU:s reform av sockermarknaden*
- (88) Vissa berörda parter hävdade att den skada som gemenskapsindustrin hade lidit kunde härledas till prisökningen på socker, den viktigaste råvaran vid tillverkning av den likadana produkten, som en följd av reformen av gemenskapens marknadsordning för socker och det påföljande avskaffandet av produktionsbidraget till den kemiska industrin.
- (89) I det sammanhanget bör det påpekas att en av gemenskapstillverkarna huvudsakligen använder melass som sin viktigaste råvara. Melass har aldrig varit föremål för produktionsbidrag, även om råvaran formellt omfattas av den gemensamma jordbrukspolitiken för socker.
- (90) Undersökningen visade att när det gäller gemenskapsindustrins användning av socker som råvara, var näringslivet mycket riktigt berättigad till ett produktionsbidrag enligt den gemensamma organisationen av marknaden för socker som en hjälp för att bevara sin konkurrensförmåga på världsmarknaden. Produktionsbidragen motsvarade skillnaden mellan EU:s interventionspris för socker efter avdrag för världsmarknadspriset för socker plus schablonbeloppet för försändelsekostnaderna vid export av socker från gemenskapen. På detta sätt fick gemenskapsindustrin tillgång till socker till världsmarknadspriser.
- (91) Sedan juli 2006 har ordningen ändrats genom att sockersektorns skydd har trappats ned. Enligt den nya ordningen, som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, har den kemiska industrin för det första möjlighet att fritt förhandla om mängder och priser för industrisocker med sockertillverkare och sockerbetsodlare, dvs. man har gett avkall på metoden med referenspriser och kvoter i denna sektor. För det andra kan gemenskapsindustrin också köpa vissa mängder industrisocker på världsmarknaden tullfritt. Slutligen är den kemiska industrin berättigad till att ansöka om tilldelning av produktionsbidrag, om det inte finns socker till ett pris som motsvarar världsmarknadspriset. Sedan juli 2006 har det inte tilldelats några produktionsbidrag, även om ordningen fortfarande existerar. Det kan betraktas som ett ganska säkert tecken på att det förelåg tillräckliga mängder socker till världsmarknadspriser.
- (92) Vidare visade analysen att beroende på fördelningen av de råvaror som gemenskapsindustrin använde för att framställa den likadana produkten, utgjorde socker 6–21 % (angivet i intervallform av sekretesskäl) av tillverkningskostnaderna från januari till juni 2006, och ökningen under undersökningsperioden var inte kraftigare än ökningen för världsmarknadspriserna på socker.
- (93) Undersökningen har därför visat att reformen av marknadsordningen för socker inte hade någon väsentlig inverkan på gemenskapsindustrins kostnader.
- (94) Mot denna bakgrund drar kommissionen preliminärt slutsatsen att reformen av sockermarknaden inte bidrog till den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.
- c) *Ökande energipriser*
- (95) Vissa berörda parter hävdade att eventuella skador som gemenskapsindustrin lidit kunde knytas till de ökade energikostnaderna.
- (96) I detta sammanhang bör det påpekas att produktionen av citronsyra är ytterst energikrävande, och att energikostnaderna utgör sammanlagt 16 % av produktionskostnaderna (se skäl 69). Energitkostnaderna uppvisade faktiskt en relativt moderat ökning under hela skadeundersökningsperioden, vilket också framgår av produktionskostnaderna.
- (97) Under alla omständigheter var det inte ökningen i energikostnaderna i sig som hade en negativ inverkan på gemenskapsindustrins ekonomiska situation. Problemet var snarare att gemenskapsindustrin inte kunde föra över de högre energikostnaderna på kunderna i tillräcklig utsträckning, på grund av det pristryck som uppstod som en följd av de betydande mängderna dumpad import.
- (98) Vidare hävdades det att de höjda energipriserna också skulle påverka produktionen av citronsyra indirekt, då den europeiska citronsyreindustrin skulle konkurrera med biobränsleindustrin om kolhydrater, som är ett av de ämnen som används för produktion av citronsyra. Då efterfrågan på energi och därmed också biobränsle ökar, skulle biobränsletillverkarna kunna betala mer för de berörda kolhydraterna (dvs. socker och restmelass därav, glukos). Det skulle driva upp gemenskapsindustrins kostnader för dessa kolhydrater. Men som analysen av gemenskapsindustrins produktionskostnader har visat, se skälen 69 och 92, var ökningarna i fråga om produktionskostnaderna för socker eller melass i samtliga fall knutna till den allmänna prisökningen för socker på världsmarknaden. Därför kunde det inte konstateras någon indirekt inverkan från biobränsleindustrin på citronsyretillverkarnas situation. Detta argument avvisas därför.

⁽¹⁾ EUT L 58, 28.2.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1260/2007 (EUT L 283, 27.10.2007, s. 1).

(99) Mot denna bakgrund drar kommissionen preliminärt slutsatsen att följderna av de ökade energikostnaderna inte bidrog till den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.

d) *Gemenskapsindustrins priskartell*

(100) Vissa berörda parter hävdade att de europeiska tillverkarnas förlust av marknadsandelar var självförvållad på grund av citronsyrekartellen (1991–1995), som både klaganden och den andra europeiska tillverkaren deltog i under sin tidigare ägare. De hävdade att på grund av de konkurrensbegränsande metoderna hölls försäljningspriserna höga på konstgjord väg, och det möjliggjorde för de kinesiska tillverkarna att komma in på marknaden. Enligt statistiken skedde den stora ökningen i importen av citronsyra från Kina mellan 1998 och 1999 (64 %) och en ännu kraftigare inträffade mellan 2002 och 2004 (137 %), flera år efter det att kartellen upphört att existera.

(101) Mot denna bakgrund drar kommissionen preliminärt slutsatsen att följderna av de konkurrensbegränsande metoder som gemenskapsindustrin använt sig av inte bidrog till den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.

e) *Valutafluktuationer*

(102) Några berörda parter hävdade att minskningen av den amerikanska dollarns värde i förhållande till euron hade gynnat importen av citronsyra till Europeiska gemenskapen.

(103) Från 2004 och till utgången av undersökningsperioden förlorade den amerikanska dollarn 6,01 % av sitt värde i förhållande till euron. Varken utvecklingen för gemenskapsindustrins priser eller importvolymerna från det berörda landet eller från andra tredjeländer återspeglar den amerikanska dollarns relativt svaga värdeminskning gentemot euron.

(104) Därför måste den amerikanska dollarns försvagade ställning gentemot euron betraktas som försumbar och kan inte anses ha varit någon avgörande orsak till gemenskapsindustrins förlorade marknadsandelar.

(105) Syftet med undersökningen är att undersöka om den dumpade importen (med avseende på priser eller omfattning) har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada eller om den väsentliga skadan har berott på andra faktorer. När det gäller priser anges det i artikel 3.6 i grundförordningen att det ska kunna påvisas att prisnivån för den dumpade importen vållar skada. Det är alltså endast

själva skillnaden i prisnivåer som avses i artikeln, så en analys av de faktorer som påverkar prisnivån behöver alltså inte göras.

(106) Men även om man tar hänsyn till svängningarna i kurserna för den amerikanska dollarn och euron mellan 2004 och undersökningsperioden, och det antas att hela exportförsäljningen till gemenskapen fakturerades i amerikanska dollar, skulle prisunderskridandet fortfarande ligga på över 10 %.

(107) Därför drogs preliminärt slutsatsen att eurons ökning i förhållande till den amerikanska dollarn inte var av sådan omfattning att orsakssambandet mellan den konstaterade skadan och den berörda importen till gemenskapsindustrin bröts, och påståendet avvisades därför.

4. Slutsats om orsakssamband

(108) Analysen i det föregående har visat att importen med ursprung i det berörda landet ökade avsevärt både i volym och i marknadsandel under skadeundersökningsperioden, samtidigt som försäljningspriserna minskade betydligt och priserna underskreds markant under undersökningsperioden. Denna ökning av marknadsandelen för lågprisimporten sammanföll med en minskning av gemenskapsindustrins marknadsandel och en prisminskning med en försämring av lönsamheten.

(109) Av undersökningen av de andra faktorer som kunde ha vållat gemenskapsindustrin skada framgick det å andra sidan att ingen av dessa kunde ha haft en väsentligt negativ inverkan.

(110) På grundval av denna analys, i vilken det har redogjorts för verkningarna av alla kända faktorer som har betydelse för gemenskapsindustrins situation och gjorts en avgränsning av den dumpade importens skadevållande verkningar, dras preliminärt slutsatsen att den dumpade importen med ursprung i det berörda landet har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.6 i grundförordningen.

F. GEMENSKAPENS INTRESSE

(111) Kommissionen undersökte huruvida det, trots slutsatserna om dumpning, skada och orsakssamband, fanns några tvingande skäl som skulle leda till slutsatsen att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta åtgärder i detta särskilda fall. Kommissionen övervägde för detta ändamål, i enlighet med artikel 21 i grundförordningen, vilka verkningar eventuella åtgärder skulle få för alla berörda parter.

1. Gemenskapsindustrins intresse

- (112) Såsom anges i skäl 11 består gemenskapsindustrin av två företag med produktionsanläggningar i Österrike och Belgien, vilka sysselsätter 500–600 personer som direkt deltar i tillverkning, försäljning och administration av den likadana produkten. Om det införs åtgärder förväntas prisnedgången på gemenskapsmarknaden upphöra och gemenskapsindustrins försäljningspriser börja återhämta sig, vilket borde leda till att gemenskapsindustrins ekonomiska situation förbättras.
- (113) Om antidumpningsåtgärder inte införs är det däremot sannolikt att den negativa utvecklingen för gemenskapsindustrins ekonomiska indikatorer, och i synnerhet dess lönsamhet, kommer att fortsätta. Gemenskapsindustrin kommer då att fortsätta att förlora marknadsandelar, eftersom den inte kan följa med i de konstgjort låga marknadspriser som importen från Kina lett till. Därför kommer resultatet troligen att bli nedskärningar i produktion och investeringar, nedläggning av viss produktionskapacitet samt en minskning av arbetstillfällena i gemenskapen.
- (114) I det sammanhanget kan det vara värt att nämna att sedan 2004 har tre citronsyretillverkare i gemenskapen lagt ned sin verksamhet.
- (115) Om antidumpningsåtgärder införs skulle gemenskapsindustrin alltså kunna återhämta sig från verkningarna av den konstaterade skadevällande dumpningen.

2. Icke-närstående importörers intresse

- (116) Såsom anges i skäl 10, besvarades frågeformuläret av fyra importörer som ingår i urvalet och dessa svarade för omkring 36 % av gemenskapens import av den berörda produkten under undersökningsperioden. En av importörerna i urvalet kunde inte lämna de begärda uppgifterna. Därför bortsåg man från den berörda importörens svar. De tre återstående besvarade frågeformulären kontrollerades på plats.
- (117) Vikten av citronsyra för dessa importörers sammanlagda omsättning var obetydlig. I genomsnitt cirka 1 % av dessa importörers verksamhet kunde knytas till import av citronsyra från Kina, som dock icke desto mindre anses viktig som ett avrundande komplement till produktsortimentet. Vissa importörer köper den produkt som omfattas av undersökningen inte bara från Kina utan också

från andra källor i och utanför gemenskapen, däribland från gemenskapsindustrin. Den genomsnittliga vinstmarginalen vid handel med citronsyra för de importörer som ingår i urvalet är ungefär 4,4 %.

- (118) Importörerna i gemenskapen ställer sig inte positiva till att åtgärder införs. De samarbetsvilliga importörerna hävdade att införandet av åtgärder allvarligt skulle skada deras verksamhet, eftersom de inte kommer att kunna föra över prisökningen på sina användare. Införandet av en antidumpningstull på import från Kina kommer troligen att leda till en justering uppåt av marknadspriserna. Tullen skulle troligtvis få en ringa inverkan på importörernas sammanlagda resultat, då citronsyra endast utgör en bråkdel av deras totala omsättning. Det betydande prisunderskridande som kvarstår efter justering av priserna cif vid gemenskapens gräns för kostnader efter importen antyder att det finns utrymme för en prisökning. Det kan därför inte uteslutas att importörerna kan föra över en del av tullen på sina kunder inom livsmedels- och dryckesindustrin. Med tanke på att försäljningen av denna produkt är av föga vikt för importörernas verksamhet, och med tanke på den nuvarande vinstmarginalen för försäljningen både sammanlagt och för bara citronsyra, kan man förvänta sig att den preliminära tullen inte kommer att påverka dessa operatörers ekonomiska situation i någon nämnvärd utsträckning.
- (119) Vidare hävdades det att införande av tull skulle kunna leda till en duopolistisk marknadssituation på gemenskapsmarknaden, där konkurrenter från tredjeländer utesluts. Vissa berörda parter gav uttryck för betänkligheter i fråga om de europeiska tillverkarnas förmåga att tillmötesgå en stigande europeisk efterfrågan. Undersökningen har visat att även med full kapacitet skulle gemenskapsindustrin endast ha kunnat täcka 75 % av den europeiska efterfrågan under undersökningsperioden. Därför bör det understrykas att antidumpningstull inte bör få till effekt att all import stoppas, utan däremot återinföra lika villkor. Preliminärt dras slutsatsen att tillsammans med import från andra tredjeländer, t.ex. Israel, skulle detta säkerställa en tillgång som var tillräcklig för att täcka gemenskapens efterfrågan. Men man kommer att undersöka omfattningen av importen från Kina noga efter införandet av preliminära åtgärder i syfte att analysera utbudssituationen på gemenskapsmarknaden.
- (120) Även om importörer och distributörer i gemenskapen är emot införande av åtgärder, dras på grundval av tillgängliga uppgifter slutsatsen att de eventuella fördelar som de skulle kunna få genom att det inte införs några antidumpningsåtgärder uppvägs av gemenskapsindustrins intresse av åtgärder för att råda bot på de illojala och skadevällande handelsmetoder som Kina använder sig av.

3. Användarnas intresse

- (121) Tio användare fyllde i ett frågeformulär för användare. Alla svar var ofullständiga, och de kunde därför inte tas med i undersökningen fullt ut, även om citronsyra tydligtvis har många olika användningsmöjligheter, dock endast i små mängder. En eventuell antidumpningstull skulle således inte få någon väsentlig inverkan på de sammanlagda produktionskostnaderna. Endast en av de samarbetsvilliga användarna angav att införandet av åtgärder skulle få någon större inverkan på verksamheten. Påståendet var dock inte närmare underbyggt.
- (122) Mot bakgrund av vad som anförts ovan och den allmänt låga graden av samarbetsvilja är det därför inte sannolikt att situationen för användarna i gemenskapen skulle påverkas väsentligt av de föreslagna åtgärderna.

4. Slutsats om gemenskapens intresse

- (123) Införandet av åtgärder kan förväntas leda till att gemenskapsindustrin får möjlighet att hämta in utebliven försäljning, återta förlorade marknadsandelar och förbättra sin lönsamhet. Mot bakgrund av gemenskapsindustrins ogynnsamma situation finns det en verklig risk för att gemenskapsindustrin stänger sina produktionsanläggningar och säger upp sina anställda om det inte införs åtgärder. I allmänhet skulle användarna i gemenskapen också vinna på ett införande av åtgärder, eftersom tillgången på tillräckliga mängder citronsyra inte skulle äventyras, samtidigt som den totala ökningen av inköpspriset på citronsyra skulle bli måttlig. Med hänsyn till gemenskapens intresse drar kommissionen därför preliminärt slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl för att inte införa åtgärder i det här fallet.

G. FÖRSLAG TILL PRELIMINÄRA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

- (124) Med hänsyn till slutsatserna avseende dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse bör provisoriska åtgärder införas för att förhindra att dumpad import vållar gemenskapsindustrin ytterligare skada.

1. Nivå för undanröjande av skada

- (125) De preliminära antidumpningsåtgärderna bör införas på en nivå som, utan att de konstaterade dumpningsmarginalerna överskrids, är tillräcklig för att undanröja den skada som den dumpade importen vållar gemenskapsindustrin. Vid beräkningen av den tull som är nödvändig för att undanröja verkningarna av den skadevällande dumpningen, ansågs det att de åtgärder som vidtas bör göra det möjligt för gemenskapsindustrin att uppnå en vinst före skatt på den nivå som rimligen skulle kunna uppnås under normala konkurrensförhållanden, dvs. om

det inte förekom någon dumpad import. Därför har man tillämpat en vinstmarginal på 9 %, på grundval av den vinst som gjordes före den kraftiga ökningen av import av citronsyra från Kina.

2. Preliminära åtgärder

- (126) Mot denna bakgrund och i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen görs bedömningen att en preliminär antidumpningstull bör införas på nivån för den lägsta dumpnings- och skademarginal som fastställts, i enlighet med regeln om lägsta tull, som i samtliga fall är den skademarginal som konstaterats.
- (127) Graden av samarbetsvilja var mycket hög och tullen för de återstående företagen, som inte hade samarbetat under undersökningen, bör därför vara lika hög som den högsta tullen för de företag som samarbetade under undersökningen. Den övriga tullen fastställdes alltså till 49,3 %.

- (128) Följande preliminära antidumpningstullar bör därför införas:

Exportörer i stickprovet	Föreslagen antidumpningstull
Anhui BBCA Biochemical Ltd Co. Ltd	42,2 %
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	13,2 %
RZBC Co.	43,2 %
RZBC (Juxian) Co. Ltd.	43,2 %
TTCA Co., Ltd.	49,3 %
Yixing Union Biochemical	38,8 %
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	43,2 %
Shanxi Ruicheng	43,2 %
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	43,2 %
Alla övriga företag	49,3 %

- (129) Ovanstående antidumpningsåtgärder har införts preliminärt i form av värdetullar. Med hänsyn till att gemenskapsindustrins produktionskapacitet eventuellt inte räcker till för att täcka efterfrågan på gemenskapsmarknaden (se skäl 119), kommer omfattningen av importen från Kina att undersökas noga efter införandet av den preliminära tullen. Skulle det visa sig att det uppstått vissa svårigheter i fråga om tillgången på citronsyra på gemenskapsmarknaden, kommer någon annan form av åtgärder att övervägas.

3. Slutbestämmelse

- (130) Enligt god förvaltningspraxis bör en period fastställas inom vilken de berörda parter som gav sig till känna inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande får lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda. Det bör också framhållas att de undersökningsresultat när det gäller införande av tullar som redovisas i denna förordning är preliminära och kan komma att behöva omprövas inför det eventuella införandet av slutgiltiga åtgärder.
- (131) De individuella antidumpningstullsatsar som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av den nuvarande undersökningen. De avspeglar således den situation som under denna undersökning befunnits föreligga när det gäller dessa företag. Dessa tullsatsar är således (i motsats till den landsomfattande tullsats som är tillämplig på "alla övriga företag") tillämpliga uteslutande på import av sådana produkter som har sitt ursprung i Kina och har tillverkats av dessa företag, dvs. de specifika

rättsliga enheter som nämns. Importerade produkter som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del med namn och adress, inbegripet enheter som är närstående den som uttryckligen nämns, omfattas inte av denna tullsats, utan ska omfattas av den landsomfattande tullsatsen.

- (132) Eventuella ansökningar om tillämpning av en individuell företagsspecifik antidumpningstullsats (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller att nya produktions- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt beträffande eventuella ändringar av företagets verksamhet när det gäller den tillverkning och försäljning på hemmamarknaden eller på export som hänger samman med t.ex. denna namnändring eller ändring av produktions- eller försäljningsenheterna. Förordningen kommer därefter vid behov att ändras i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatsar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull ska införas på import av citronsyra och trinitratdihydrat enligt KN-nummer 2918 14 00 och ex 2918 15 00 (Taric-nummer 2918 15 00 10) med ursprung i Folkrepubliken Kina.

2. Följande preliminära antidumpningstullsatsar ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull för de produkter som anges i punkt 1 och som producerats av nedanstående företag:

Företag	Antidumpningstull (i %)	Taric-tilläggsnummer
Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd – N° 73, Fengyuandadao Road, Bengbu City 233010, provinsen Anhui, Kina	42,2	A874
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd – West Side of Jincheng Bridge, Wuxi 214024, provinsen Jiangsu, Kina	13,2	A875
RZBC Co., Ltd – N° 9 Xinghai West Road, Rizhao, provinsen Shandong, Kina	43,2	A876
RZBC (Juxian) Co. Ltd, West Wing, Chenyang North Road, Ju County, provinsen Shandong, Kina	43,2	A877
TTCA Co., Ltd. – West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, provinsen Shandong, Kina	49,3	A878
Yixing Union Biochemical Co., Ltd – Industry Zone Yixing City 214203, provinsen Jiangsu, Kina	38,8	A879
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd, Kina	43,2	A880
Shanxi Ruicheng Yellow River Chemicals Co. Ltd., Kina	43,2	A881
Weifang Ensign Industry Co. Ltd, Kina	43,2	A882
Alla övriga företag	49,3	A999

3. För att den produkt som avses i punkt 1 ska få övergå till fri omsättning i gemenskapen ska det ställas en säkerhet som motsvarar det belopp som fastställts för den preliminära tullen.
4. Om inget annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i rådets förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter den här förordningens ikraftträdande begära att bli underrättade om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för förordningens antagande, lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda av kommissionen.

I enlighet med artikel 21.4 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter den här förordningens ikraftträdande lämna synpunkter på dess tillämpning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 i denna förordning ska tillämpas i sex månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 2008.

På kommissionens vägnar
Peter MANDELSON
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 489/2008**av den 2 juni 2008****om ändring av förordning (EG) nr 806/2007 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för griskött**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽¹⁾, särskilt artikel 11.1, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 806/2007⁽²⁾ öppnades tullkvoter för import av grisköttprodukter.
- (2) Till följd av frågor som rör importen av vissa produkter inom ramen för tullkvoterna med löpnummer 09.4038 och 09.4074 och med avseende på en enhetlig tillämpning är det nödvändigt att förtydliga varuslaget för nämnda löpnummer.
- (3) Förordning (EG) nr 806/2007 bör därför ändras i enlighet med detta.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1 i förordning (EG) nr 806/2007 ska följande punkt läggas till:

”4. När det gäller de produkter med KN-nummer ex 0203 19 55 och ex 0203 29 55 av kvoterna med löpnummer 09.4038 (grupp G2) och 09.4074 (grupp G7) i bilaga I omfattas skinka och delar därav.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juni 2008.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2). Med verkan från och med den 1 juli 2008 ersätts förordning (EEG) nr 2759/75 av förordning (EG) nr 1234/2007 (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 181, 11.7.2007, s. 3.

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 11 december 2007

om det statliga stöd C 51/06 (f.d. N 748/06) som Polen har genomfört till förmån för Arcelor Huta Warszawa

[delgivet med nr K(2007) 6077]

(Endast den polska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2008/406/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

med beaktande av protokoll nr 8 till anslutningsfördraget om omstruktureringen av den polska stålindustrin ⁽¹⁾,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽²⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

(2) Omstruktureringen av den polska stålindustrin inleddes i juni 1998 när Polen lämnade in det första omstruktureringsprogrammet för järn- och stålindustrin till gemenskapen, i enlighet med artikel 8.4 i protokoll nr 2 i Europaavtalet med Polen (nedan kallad *artikel 8.4*). Enligt denna artikel kan statligt stöd undantagsvis beviljas för omstrukturering av stålindustrin under de första fem åren efter det att avtalet har trätt i kraft.

(3) Den 5 november 2002 godkände Polens ministerråd ett omstrukturerings- och utvecklingsprogram för den polska järn- och stålindustrin fram till 2006, och antog på denna grund det slutliga nationella omstruktureringsprogrammet (nedan kallat *NRP*) den 25 mars 2003. Enligt programmet fick statligt stöd på upp till 3 387 miljarder zloty (846 miljoner EUR) ⁽³⁾ beviljas till den polska stålindustrin för omstrukturering under perioden mellan 1997 och 2006.

I FÖRFARANDE

(1) År 2002 lämnade Arcelor Huta Warszawa (nedan kallat *AHW*), som då fortfarande hette Huta L.W. Sp. z o o (nedan kallat *HLW*), in en omstruktureringsplan (även kallad individuell affärsplan) till de polska myndigheterna. Planen reviderades i mars 2003 (nedan kallad *2003-planen*).

(4) NRP översändes till kommissionen, som efter sin bedömning den 25 mars 2003 lämnade ett förslag till rådet om att den period under vilken statligt stöd enligt Europaavtalet får beviljas till den polska stålindustrin (vilken ursprungligen skulle löpa ut 1997) förlängs till slutet av

⁽¹⁾ EUT L 236, 23.9.2003, s. 948.

⁽²⁾ EUT C 35, 17.2.2007, s. 41.

⁽³⁾ Förutsatt att 1 EUR = 4 zloty.

2003, med villkoret att mottagarnas verksamhet blev lönsam senast 2006. Förslaget godkändes av rådet i juli 2003 ⁽⁴⁾.

- (5) Genom detta beviljades Polen undantag till EU:s regler ⁽⁵⁾, dvs. fick tillstånd att bevilja omstrukturingsstöd till stålindustrin. Detta fastställdes slutligen i anslutningsaktens protokoll nr 8 rörande omstrukturering av den polska stålindustrin (nedan kallat *protokoll nr 8*) ⁽⁶⁾. Enligt protokollet får statligt stöd på högst 3 387 miljarder zloty beviljas till åtta namngivna företag (inbegripet HLW) fram till slutet av 2003, förutsatt att omstruktureringen slutförs senast den 31 december 2006 ⁽⁷⁾. Enligt NRP får HLW 322 miljoner zloty i omstrukturingsstöd (se tabell 8). Stödet fastställdes närmare i 2003-planen och det skulle användas enligt punkt 9 a och h i protokoll nr 8.
- (6) Protokoll nr 8 innehåller ett antal villkor och detaljerade bestämmelser för genomförande och övervakning. Bland annat måste Polen två gånger per år lämna in övervakningsrapporter. Oberoende konsultutvärderingar genomfördes under 2004, 2005 och 2006. Företagsrapporter för HLW/AHW har hittills lämnats in i februari 2004, april 2005, maj 2006 och juni 2007. Rapporterna diskuterades med de polska myndigheterna och med mottagarna, och de godkändes av kommissionen och de polska myndigheterna.
- (7) År 2005 gjorde AHW en reviderad version av HLW:s individuella omstrukturingsplan (nedan kallad *2005-planen*) och anhöll om kommissionens godkännande enligt punkt 10 i protokoll nr 8.
- (8) Genom en skrivelse av den 6 december 2006 underrättade kommissionen Polen om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget avseende eventuellt missbruk av stödet.

⁽⁴⁾ Rådets beslut av den 21 juli 2003, EUT L 199, 7.8.2003, s. 17. Se kommissionens beslut i ärende C-20/04 (EUT L 366, 21.12.2006, s. 1, punkt 23 f.)

⁽⁵⁾ Se *Meddelande från kommissionen – Stöd till undsättning och omstrukturering samt nedläggningsstöd till stålsektorn* (EGT C 70, 19.3.2002, s. 21) enligt vilket det är förbjudet att bevilja omstrukturingsstöd till stålindustrin.

⁽⁶⁾ Se fotnot 1.

⁽⁷⁾ Enligt den senaste övervakningsrapporten från juni 2007 har 2 727 miljarder zloty betalats ut i form av stöd. Av de åtta stödmottagarna har tre företag, Technolgie Buczek (se kommissionens beslut av den 23 oktober 2007 i ärende C 23/06, ännu inte offentliggjort), Huta Andrzej och Huta Batory under tiden gått i konkurs, medan fyra företag, Polskie Huty Stali S.A (numera Mittal Steel Poland, se kommissionens beslut i ärende N 186/05, Mittal Steel Poland – ändring av IBP), Huta Bankowa, Huta Labedy och Huta Pokoj, har återställt sin lönsamhet.

- (9) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁸⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

- (10) Polen svarade genom en skrivelse av den 2 mars 2007. Den 19 mars 2007 mottog kommissionen även synpunkter från stödmottagaren AHW, och kommissionen översände dessa tillsammans med frågor till de polska myndigheterna. Efter ett möte med de polska myndigheterna och stödmottagaren i mars 2007 sändes ytterligare frågor till Polen den 2 april 2007 och den 6 augusti 2007. Polen svarade den 4 juni 2007 och den 1 oktober 2007.

- (11) Den 18 oktober 2007 underrättade kommissionen Polen om sin preliminära bedömning av ärendet och efter ytterligare informationsutbyte mellan de polska myndigheterna och kommissionen angav Polen den 16 november 2007 att företaget avsåg att återbetala stödet "utan att det påverkar den rättsliga situationen".

- (12) De polska myndigheterna bekräftade i en skrivelse av den 22 november 2007 att AHW den 20 november hade betalat in 2 089 768 EUR på ett spärrat konto till förmån för det polska finansministeriet. Enligt avtalsvillkoren har ingen tillgång till medlen på kontot förrän detta kommissionsbeslut har antagits. När beslutet antas får ministeriet det belopp som finns på kontot plus ränta från och med den 20 november 2007. Om beslutet inte ges ut före slutet av februari 2008 återgår medlen till AHW.

II DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

- (13) AHW är en polsk stålproducent som tillverkar flytande stål och långa produkter, särskilt kvalitets- och specialstål (lätta och tunga sektionerprofilen).

- (14) 1991 övertogs aktiemajoriteten i HLW av den italienska stålproducenten Lucchini och såldes 2005 till Arcelor, som 2006 gick samman med Mittal Steel ⁽⁹⁾.

⁽⁸⁾ Se fotnot 2.

⁽⁹⁾ Se kommissionens beslut av den 2 juni 2006 i ärende COMP/M.4137, Mittal/Arcelor.

1. Omstruktureringsprogrammet enligt 2003-planen

- (15) Kommissionen förstår att HLW stod inför allvarliga finansiella begränsningar vid den tidpunkt då omstruktureringsplanen antogs. Företaget fick inga tilläggsmedel från sitt moderföretag Lucchini, som enligt Polen var i en djup finansiell kris, och på grund av lagstiftningsbegränsningar kunde företaget inte sälja sina egna tillgångar av värde. Mellan 1997 och 2003 hade företaget därför en mycket svag likviditet och därför utarbetades en omstruktureringsplan ⁽¹⁰⁾.
- (16) 2003-planen innehöll en uppsättning grundläggande omstruktureringsåtgärder (punkt 3.2) i syfte att återställa lönsamheten, av vilka de viktigaste var följande:
- Omstrukturering av tillgångarna och finansiell omstrukturering i syfte att få medel för att genomföra programmet, säkerställa den finansiella likviditeten och reducera de finansiella kostnaderna.
 - Genomförande av investeringar i syfte att ytterligare förbättra produkternas kvalitet och produkturvalet

och öka företagets konkurrenskraft, kostnadsreduktion [...].

c) Ytterligare förbättring av miljöskyddsnivån.

a) *Investeringar*

- (17) Enligt 2003-planen (punkt 3.3) skulle företaget ha en industriell strategi med fokus på en gradvis förbättring av produkturvalet genom en betydande minskning av andelen handelsstål och billets och utveckling av produktionen med inriktning på special- och konstruktionsstål. För att nå detta skulle HLW följa ett program med gradvisa investeringar i mediumvalsverket, smideriet, drageriet och gjuteriet för stålgöt, medan smalbandsanläggningen skulle läggas ned.
- (18) För genomförandet av strategin enligt ovan planerade företaget ett investeringsprogram på [mellan 150 och 220 miljoner zloty], (*) som i 2003-planen beskrevs enligt tabellen nedan.

Tabell 1

Planerade investeringar i stålproduktion (tabell 21 i 2003-planen)

000 zloty	2002	2003	2004	2005	2006	Totalt
Stålverket					[...]	[...]
Varmvalsverk	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[cirka 95 %]
Allmänt	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Drageriet	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Totalt	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[150–220 miljoner zloty]

- (19) Enligt punkt 4.4 i 2003-planen var investeringarna inriktade på modernisering av varmvalsverken (se tabell 22 i 2003-planen). Moderniseringen omfattade valsverket för medelstora sektioner och ersättning av glödgningsugnarerna i slipverket och valsverket för tunga sektioner. Investeringarnas tidsplan anges i tabell 23 i 2003-planen, enligt vilken nästan alla investeringar skulle inledas under 2002.

b) *Omstrukturering av arbetsstyrkan*

- (20) Enligt 2003-planen (punkt 4.11) skulle företaget minska antalet anställda från 1 249 till 850. I 2005-planen fast-

ställs att arbetsstyrkan ska minskas till 700 anställda. I 2003-planen avdelades 4,03 miljoner zloty för omstrukturering av arbetsstyrkan. Av detta skulle 1,5 miljoner zloty täckas av ett särskilt avdelat statligt stöd, 1,17 miljoner zloty skulle täckas av Phareprogrammet och 1,34 miljoner zloty skulle täckas av företaget ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁰⁾ Se informationen från Polen av den 4 juni 2007, punkterna 19, 30 och 55.

(*) Delar av texten har uteslutits för att inte röja konfidentiella uppgifter. Dessa indikeras med tre punkter inom hakparenteser. Det totala investeringsprogrammet uppgår till 150–220 miljoner zloty. För att göra texten enklare att följa anges de konfidentiella uppgifterna i fortsättningen som en ungefärlig procentandel av dessa 150–220 miljoner (med 150–220 som 100 %).

⁽¹¹⁾ 2003-planen, s. 66, tabell 35.

c) *Finansiell omstrukturering*

- (21) I 2003-planen fastställdes också en finansiell omstrukturering och omstrukturering av tillgångarna. Enligt punkt 3.2 i planen skulle kortfristiga lån återbetalas och överflödiga tillgångar som inte hör samman med produktionen säljas.
- (22) I 2003-planen (punkt 4.7) fastställdes omstrukturering av skulden på 513 369 miljoner zloty (som enligt balansräkningen var det sammanlagda beloppet för långfristiga och kortfristiga skulder). Omstruktureringen skulle finansieras med framtida vinster och omstrukturering av tillgångarna. För 2004 och för 2005 förväntades intäkter på 363 miljoner zloty och av dessa skulle 60 miljoner zloty täcka nya lån.
- (23) Enligt kommissionens uppfattning omfattade 2003-planen följande åtgärder för finansiell omstrukturering: för det första hade offentligt rättsliga fordringar avskrivits, vilket medförde ett stöd på 21,5 miljoner zloty (se 4.12.2) och för det andra hade HLW sedan 2000 gjort en gradvis omstrukturering genom att sälja icke-produktiva tillgångar för att kunna finansiera investeringsprogrammet.
- (24) Omstruktureringen av tillgångarna måste ses mot bakgrund av att HLW:s tillgångar redan hade varit föremål för en finansiell transaktion som HLW beskriver som *sale and leaseback*. År 2000 hade företaget fått ett lån på 250 miljoner zloty vars huvudsakliga säkerhet utgjordes av inteckningar i företagets mark och byggnader. I detta ingick både produktionstillgångar och andra tillgångar. Återbetalningen skulle ske genom två delbetalningar per år fram till 2010. Transaktionen var nödvändig eftersom HLW behövde likvida medel men inte omedelbart kunde avyttra sina icke-produktiva tillgångar. Avyttringen skulle genomföras under de kommande åren och skulle ge företaget likvida medel och sänkta finansiella kostnader.
- (25) Enligt 2003-planen skulle omstruktureringen av tillgångarna gälla de icke-produktiva tillgångarna (punkterna 4.7 och 4.8). Uppenbarligen såldes i slutet av 2001 en första del (53 hektar) av ett markområde på 100 hektar. Där emot försenades avyttringen av övriga icke-produktiva tillgångar eftersom AKR (*Agencja Kapitałowo Rozliczeniowa S.A.* – ett företag vars aktier ägs av industriutvecklingsbyrån och statskontoret) hade svårt att reglera rättslig status för den del av marken som inte hörde samman med produktion.
- (26) Då medel inte kunde erhållas från avyttring av mark planerades ett statsgaranterat överbrygningslån på 300 miljoner zloty. Lånet var avsett att användas för investeringar och för att täcka kortfristiga skulder (totalt 219 miljoner zloty). Dessutom avdelades 53 miljoner zloty för att genomföra investeringar som ursprungligen var planerade efter 2006 (219 och 53 miljoner, plus 10 % finansieringskostnader (27 miljoner) uppgår då till 299 miljoner zloty). Av det totalbelopp på [150–220 miljoner zloty] som hade planerats för investeringar, måste således minst [...] miljoner zloty (dvs. [...] miljoner zloty minus 53 miljoner zloty) inbegripas i beloppet på 219 miljoner zloty. Det återstående beloppet på [...] miljoner zloty (219 miljoner minus [...] miljoner) måste därför ha utgjort kostnaderna för omstrukturering av den kortfristiga finansieringen.

d) *Miljörelaterad omstrukturering*

- (27) 2003-planen (punkt 4.9) innehöll också ett separat investeringsprogram om införandet av ett miljöstyrningssystem enligt ISO 14001 (0,5 miljoner zloty), ett antal investeringar inom ramen för markätvervinningsprojekt med kostnader på 50 miljoner zloty och modernisering av kraftproduktionsanläggningen (inget belopp angavs). Åtgärderna skulle inledas under 2002.
- (28) Undersökningen tyder på att vissa, men inte alla, åtgärder enligt 2003-planen genomfördes enligt tidtabellen. Särskilt kan nämnas att uppförandet av en skrottningsanläggning senarelades till 2007–2008 och inte kom i gång förrän sommaren 2007. Dessutom övergavs uppförandet av en anläggning för hantering av kasserat gods eftersom hanteringen sköts av en underleverantör⁽¹²⁾, vilket är en kostnadseffektivare lösning.
- (29) Undersökningen bekräftade också Polens påstående om att kostnaderna för den miljörelaterade omstruktureringen inte skulle täckas av omstruktureringsplanen utan av egna medel, såsom intäkterna från omstruktureringen av tillgångarna.

e) *Finansiering av omstruktureringen*

- (30) I 2003-planen (punkt 4.12) konstateras att det finns ett finansieringsgap på 300 miljoner zloty (se också kassaflödesrapporten i punkt 5.1.). Eftersom inget annat anges, kan man anta att finansiering endast behövdes för detta gap.

⁽¹²⁾ Se ESK-rapporten för 2006 från juli 2007.

- (31) I punkt 4.12 anges att omstruktureringen kostade 113,6 miljoner zloty under 2002 och 105,3 miljoner zloty under 2003, plus finansieringskostnader på 21,9 miljoner zloty för inlåningen av medlen. Dessutom avdelades ytterligare 53 miljoner zloty för att genomföra investeringarna. Det fanns dock inga exakta uppgifter om vad finansieringen behövdes för.
- (32) Det verkar som om ingen ytterligare finansiering behövdes efter 2003. I sin 2005-plan konstaterade AHW i beskrivningen av 2003-planen att omstruktureringssprogrammet utgick från att ett antal åtgärder av strategisk och operationell karaktär ska vidtas och som resultat förväntas en betydande förbättring av verksamhetens lönsamhet och därmed finansiell likviditet. I omstruktureringssprogrammet beaktades det faktum att de finansiella likviditetsfaktorerna förbättras gradvis, med början från år 2003.
- f) *Slutledning rörande omstruktureringssatserna enligt 2003-planen*
- (33) Den planemässiga omstrukturering för vilken extra stöd behövdes omfattade investeringar ([150–220] miljoner zloty, inbegripet de genomförda investeringarna på 53 miljoner zloty), omstrukturering av arbetsstyrkan (4,03 miljoner zloty), vissa avskrivningar av offentligrättsliga fordringar (21,5 miljoner zloty), viss finansiell omstrukturering (81,5 miljoner zloty) och vissa finansieringskostnader för lånet (27,1 miljoner zloty), totalt 324,63 miljoner zloty.
- (34) Omstruktureringen skulle i huvudsak finansieras med ett statsgaranterat lån för att täcka finansieringsgapet till följd av vissa förseningar i samband med omstruktureringen av tillgångarna. För att företaget skulle kunna genomföra den finansiella omstruktureringen och investeringarna under 2002–2003 (eventuellt även under 2004), beviljade statskontoret därför företaget ett överbrygningslån. Det fanns således en klar tidtabell för omstruktureringssprojektet.
- (35) Omstruktureringen av tillgångar skulle dock enligt 2003-planen inte leda till omstruktureringsskostnader. Denna omstrukturering löpte dock fristående från den statligt stödda omstruktureringssplanen och krävde helt klart inte något statligt stöd. Även vissa åtgärder som inte var direkt kopplade till återställandet av lönsamheten, t.ex. miljöåtgärderna, finansierades via omstruktureringen av tillgångar och genomfördes, såsom Polen upprepat konstaterade, vid sidan om omstruktureringen.
- (36) Enda orsaken till att omstruktureringen av tillgångar omnämns är att den skulle generera medel genom försäljning av icke-produktiva tillgångar. Däremot finns inget omnämnande om återbetalningen av sale and leaseback-transaktionen.
- 2. Statligt stöd**
- (37) Av de 322 miljoner zloty (kalkylerat som nettobidragsekvivalent) som ursprungligen godkändes enligt NRP, fick AHW stöd enligt nedanstående tabell som Polen har lämnat in.

Tabell 2

Statligt stöd som godkändes och emottogs 2002 och 2003 (*)

	NRP 000 zloty	Erhållet statligt stöd 000 zloty	Skillnad 000 zloty
Totalt 2002–2003	321 878 000	203 946 000	117 932 000

(*) Uppgifterna härrör från tabell 36 i 2003-planen. Uppgifterna har uppdaterats på grundval av den polska och den oberoende övervakningsrapporten från juni 2007 (1 EUR = 3,95 zloty).

- (38) Stödet beviljades för tre olika ändamål:
- 0,33 miljoner zloty för omstrukturering av arbetsstyrkan (ursprungligen 1,5 miljoner zloty).
 - 20,56 miljoner zloty för avskrivning av skulder (ursprungligen 21,5 miljoner zloty) som användes för allmän förbättring av företagens finansiella ställning.

- c) Garanti för ett lån på 183,2 miljoner zloty (46,3 miljoner EUR; ursprungligen 299 miljoner zloty).
- (39) Det statsgaranterade lånet beviljades HLW av Bank Pekao S.A. genom ett avtal mellan HLW och banken den 10 december 2003. Enligt avtalet ska lånet återbetalas fem år efter undertecknandet av avtalet, dvs. den 10 december 2008.
- (40) AHW hade ansökt om garantin i augusti 2003. Garantin beviljades genom ministerrådets beslut av den 31 december 2003 och den omfattade ett nominellt värde på 46,3 miljoner EUR, som plus ränta och tillhörande kostnader totalt uppgick till 58,3 miljoner EUR. I ministerrådets beslut konstaterades att HLW först skulle behöva stödet för investeringar i varmvälsverket och för återköp av leasead tillgångar (sale and leaseback-avtalet), och fastställde att stödet skulle användas för detta ändamål. I närmare detalj:
- a) En del av lånet (upp till 14 600 000 EUR) var avsett för produktionsinvesteringar, investeringar anknutna till varmvälsverket (medium) och modernisering av välsverk (välsstolar). Mellan den 30 september 2004 och den 28 februari 2005 utnyttjades dock endast 2 854 355 EUR i åtta delbetalningar. Återbetalningen verkställdes den 16 september 2005.
- b) Den andra delen (upp till 31 430 000 EUR), som företaget ville använda för att återbeta den kvarvarande delen av sale and leaseback-avtalet, var avsedd för omstrukturering av lån genom återköp av produktionstillgångar (mark och byggnader). Efter den 24 augusti 2004 utnyttjade företaget 31 245 684 EUR som återbetalades den 16 september 2005. Enligt de polska myndigheterna och stödmottagaren användes lånet för att återbeta sale and leaseback-avtalet från 2000.
- (41) Företaget hade enligt egen uppgift lagt ut totalt 1 132 788,35 EUR i räntor, betalda i delbetalningar. Den första räntedelbetalningen, som betalades den 30 december 2004, var avsedd för de lånebelopp som hade utnyttjats, och därefter skulle räntebeloppen fördelas mellan de respektive totalbeloppen. Enligt de polska myndigheterna var räntebetalningarna fördelade enligt det som anges i tabellen nedan.

Tabell 3

Erlagd ränta

Betalningsdatum	Total ränta	Ränta på den del av lånet som användes för återbetalning av sale and leaseback-avtalet	Ränta på den del av lånet som användes för investering
30.12.2004	371 931 EUR	363 880 EUR	8 051 EUR
30.6.2005	536 522 EUR	491 612 EUR	44 910 EUR
16.9.2005	224 336 EUR	205 557 EUR	18 778 EUR
	1 132 788 EUR	1 061 050 EUR	71 738 EUR

- (42) AHW hade också följande kostnadsposter i samband med det garanterade lånet:
- a) En uppläggningsavgift på 270 000 EUR.
- b) Statskontorets arvode för beviljande av lånegarantin, 583 300 EUR, som betalades den 30 april 2004 (1 % av garantins totalbelopp på 58 330 000, oberoende av det beviljade lånets belopp).
- c) Bankens kostnader för låneavtalet vilka överfördes på AHW: 55 947 EUR.

- (43) HLW:s låneansökan 2003 tyder också på att minskningen av lånet (jämfört med det godkända beloppet enligt 2003-planen) baserade sig på HLW:s eget initiativ eftersom företaget redan hade förhandlat lånet. HLW förbehöll sig dock rätten att an hålla om det återstående stödet upp till taket på 75 miljoner zloty, men genomförde inte detta.

3. Genomförande av 2003-planen

- (44) Det är uppenbart att 2003-planen endast genomfördes delvis. Mellan 2002 och 2004 använde HLW endast 58,7 miljoner zloty på omstrukturering. Endast [cirka 25 % av det totala investeringsbeloppet enligt tabell 1] miljoner zloty användes av de [...] miljoner zloty som var avsedda för modernisering av varmvälsverket 2002–2004. Investeringarna omfattade endast välsverket för medelstora sektioner, dvs. inga investeringar gjordes i slipverkets ugnar eller i välsverket för tunga sektioner. Dessutom investerades mindre än en halv miljon av [...] miljoner zloty i stålverket och [...] miljoner zloty som övriga allmänna investeringar (för närmare detaljer se uppgifterna för 2002, 2003 och 2004 i tabell 4 nedan).
- (45) Kommissionen har inte erhållit någon information om huruvida den finansiella omstruktureringen genomfördes. Kommissionen kan dock se i 2005-planen att HLW:s skuldsättning den 30 juni 2005 låg på samma nivå som i slutet av 2001 (se punkt 1.8 i 2005-planen). Dessutom uppnådde HLW ett positivt driftresultat redan under 2004. Kommissionen antar därför att företaget har genomfört den planerade omstruktureringen av kortfristiga skulder.
- (46) Rapporterna från den oberoende övervakningskonsulten bekräftar att HLW inte var lönsamt under 2004, i slutet av 2004 eller i slutet av 2005. Däremot var AHW lönsamt i slutet av omstruktureringens perioden (slutet av 2006).
- (47) Det är uppenbart att lönsamheten i slutet av 2006 beror på ett antal faktorer som utöver den delvisa moderniseringen av välsverket framförallt hör samman med boomen inom stålsektorn som hade en mycket positiv inverkan på företagets omsättning. Dessutom hade likviditetsproblemen eliminerats när HLW övertogs av Arcelor som var en stark investerare. Företaget kunde dock inte motivera sitt generella påstående om att företaget hade nått lönsamhet tack vare att garantin hade utnyttjats för omfinansieringsändamål.

4. Ändringar i 2003-planen

- (48) Under 2005 ledde inträdet av en ny ägare till betydande ändringar i investeringsstrategin. I stället för att modernisera de existerande varmvälsverken planerar AHW nu att uppföra ett nytt välsverk för tillverkning av långa produkter för konstruktionstillämpningar. Det nya verket kommer sannolikt att använda 160 mm CC billets med kvadratisk tvärsnitt som råmaterial och produkturvalet kommer att omfatta armeringsstänger av kolstål, runda och platta stänger, lätta sektioner och kvadratiska och månghörnade sektioner. Enligt Polen är denna anpassning ett svar mot utvecklingen på konstruktionsmarknaden som förutspås växa betydligt under flera år i Warszawaområdet, vilket kan ge AHW en fördel eftersom företaget redan är beläget där.
- (49) Den nya anläggningen kommer att vara i full drift i mitten av 2008 och ersätter de nuvarande varmvälsverken, som redan har moderniserats med en investering på [cirka 25 % av det totala investeringsbeloppet enligt tabell 1] zloty. En översikt av investeringsprogrammets totala kostnader anges i tabellen nedan.

Tabell 4

Kostnader för det nya investeringsprogrammet enligt 2005-planen

000 zloty	2002 (*)	2003 (*)	2004 (*)	2005	2006	Totalt
Stålverket	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Varmvalsverket	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[cirka 120 % av det totala investeringsbeloppet enligt tabell 1]
Allmänt	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Totalt	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[cirka 140 % av det totala investeringsbeloppet enligt tabell 1]

(*) investeringar som redan har genomförts enligt 2003-planen.

- (50) Den totala investeringskostnaden uppgår nu till [cirka 140 % av det totala investeringsbeloppet enligt tabell 1] miljoner zloty. Av detta belopp ska [cirka 120 % av det totala investeringsbeloppet enligt tabell 1] avdelas för varmvälsverket, dvs. [...] miljoner zloty mer än ursprungligen planerat. Dessa kostnader inbegriper emellertid [...] miljoner zloty för välsverket för medelstora sektioner som redan är klart. Om dessa belopp dras av från [...] miljoner zloty uppgår kostnaden för det nya välsverket till [mindre än 200] miljoner zloty.

5. Kapacitetsutveckling

- (51) I tabellen nedan anges hur AHW:s kapacitet har utvecklats.

Tabell 5

Maximal produktionskapacitet per år i tusen ton

Produktion	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	Anmärkningar
Flytande stål	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[ca 100 % av verkets totala kapacitet]	[samma]	Inga ändringar
Platta produkter	20	20	20	20	0	0	0	Enligt protokoll nr 8
Välsverket – valstråd	180	180	180	180	180	0	0	Enligt protokoll nr 8
Välsverket – handelsstål – lätta sektionsprofiler	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[ca 40 %]	0	Ny strategi (*)
Välsverket – långa tunga sektionsprofiler	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[ca 60 %]	0	Ny strategi (*)
Välsverket – smidda profiler	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	0	Ny strategi (*)
Kallvälsad tråd	30	0	0	0	0	0	0	Enligt protokoll nr 8
Nya välsverket	0	0	0	0	0	[...]	[ca 70 %]	Ny strategi (fastställs inte i protokoll nr 8)

(*) Denna kapacitetsminskning fastställs inte i protokoll nr 8

(52) När det nya valsverket har tagits i full drift under 2008 kommer det gamla valsverket att läggas ned. Företagets totalproduktion överskred inte vid något tillfälle före 2007 maximikapaciteten på [...] ton. Det betyder att ändringen av investeringsprogrammet leder till en ytterligare kapacitetsminskning på [...] ton.

III SKÄLEN TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES

(53) I sin skrivelse av den 6 december 2006 konstaterade kommissionen att AHW:s omstruktureringsplan inte hade genomförts och att kommissionen avsåg att undersöka om detta innebar missbruk av det beviljade omstruktureringsstödet. Kommissionen konstaterade särskilt att en stor andel av stödet inte hade använts på rätt sätt.

(54) Kommissionen hyste också tvivel om huruvida den mot bakgrund av punkt 10 i protokoll nr 8 kan godkänna den ändrade omstruktureringsplanen, eftersom det rör sig om en ny investering som kan vara till fördel men som eventuellt inte är nödvändig för omstruktureringen av företaget.

IV SYNUNKTER FRÅN POLEN

(55) De polska myndigheterna vidhåller att AHW använde statsgarantin enligt de villkor som fastslogs när garantin beviljades och anför följande:

a) För det första hörde återbetalningen av sale and leaseback-transaktionen samman med investeringarna, som endast beskrevs mycket allmänt utan närmare beskrivning av enskilda investeringar.

b) För det andra utgjorde återbetalningen en del av den finansiella omstruktureringen då omstruktureringskostnaderna uppgick till 857 miljoner zloty, eftersom även förluster och skulder räknades som omstruktureringskostnader. Enligt Polen uppgår dessa förluster till 150 miljoner zloty och gäller för åren 2002 och 2003, enligt det som anges i balansräkningsprognosen (s. 79 i 2003-planen). Dessutom hade företaget också långfristiga och kortfristiga skulder på 513,4 miljoner zloty. Tilläggskostnaderna hörde samman med omstrukturering av arbetsstyrkan och investeringarna (190,5 miljoner zloty).

c) För det tredje utgjorde transaktionen en del av omstruktureringen av tillgångarna enligt omstruktureringsplanen. Företaget beslöt därför att ersätta leaseback-avtalet med ett förmånligare lån i syfte att minska det negativa kassaflödet på grund av den existerande skulden. Polen konstaterade att detta var brådskande eftersom HLW:s finansiella resurser höll på att ta slut.

(56) De polska myndigheterna hävdar vidare att sale and leaseback-transaktionen också bidrog till företagets lönsamhet men lämnar ingen motivering för sitt påstående.

(57) De polska myndigheterna konstaterar att tidpunkten för stödet var avgörande. De konstaterar att statligt stöd endast behövdes 2003–2004 när det fanns ett betydande finansieringsgap⁽¹³⁾.

(58) De polska myndigheterna upprepar att AHW har återbetalat stödet. Det var meningen att statsgarantin endast skulle utgöra ett komplement till de övriga säkerheterna för lånet. Banken fick en säkerhet i form av en inteckning på mark och alla anläggningstillgångar samt sju skuldebrev. Polen lämnade även uppgifter om andra finansieringsinstrument som HLW även använde vid den tidpunkten och Polen hävdar därför att HLW kunde ha fått finansiering på marknaden utan garantin.

(59) De polska myndigheterna påminner om att Arcelor inte skulle ha köpt företaget om Arcelor inte hade haft visshet om att HLW var berättigad till det statliga stöd som företaget hade fått för omstruktureringsprocessen.

(60) De polska myndigheterna understryker att ändringen av planen kommer att innebära ett bredare investeringsprogram än det som fastställdes i den ursprungliga planen, och att alla investeringar hade genomförts permanent fram till slutet av 2006 (dvs. före slutet av omstruktureringsperioden). De polska myndigheterna anser således att stödet inte ska anses ha missbrukats och att den föreslagna ändringen av planen ska anses vara förenlig med gemenskapens regler.

⁽¹³⁾ Skrivelse av den 4 juni 2007, punkt 20.

- (61) De polska myndigheterna konstaterar att investeringen enligt 2005-planen (utbyte av valsverket för medelstora sektioner) diskuterades så tidigt som 1997. Mellan 1997 och 2003 räckte dock företagets kassaflöde inte till för att finansiera investeringen. Först när Arcelor övertog företaget fanns det tillräckliga medel för ändamålet⁽¹⁴⁾. Vidare hävdar Polen att produktsortimentet endast definierades på en grov nivå i 2003-planen och att detta sortiment inte var optimalt för att möta den ändrade efterfrågestrukturen på den polska marknaden som krävde att produkturvalet anpassades.
- (62) De polska myndigheterna hävdar att ändringarna i 2005-planen inte strider mot protokoll nr 8. Den nya planen är nödvändig för att uppnå hållbar lönsamhet. Lönsamheten i slutet av omstruktureringsperioden berodde endast på det positiva marknadsläget och på det positiva förhållandet mellan priser, intäkter och kostnader. I det sammanhanget hävdas att blooms-tekniken inte skulle garantera konkurrenskraft på lång sikt och därför måste ersättas med en modern process med kontinuerlig gjutning.
- (63) De polska myndigheterna hävdar att även i ett fall där det mottagna stödet skulle klassificeras som extra driftsstöd, bör detta anses vara uppvägt av de kompensatoriska åtgärderna, dvs. företagets ytterligare kapacitetsminskning efter strategiändringen. De polska myndigheterna konstaterar också att HLW inte genomförde alla investeringarna eftersom omstruktureringen av tillgångarna försenades.
- (64) Polen underrättade också kommissionen om vilken räntesats som debiterades för lånet (se punkt (41)) och vilka övriga kostnader som debiterades i samband med lånet och garantin (se punkt (42)).

V SYNPKUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (65) Stödmottagaren lämnade synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet och har därefter hållits underrättad om informationsutväxlingen mellan kommissionen och de polska myndigheterna.
- (66) AHW hävdar att en stor del av stödet användes för återköp av vissa leaseade tillgångar eftersom företaget ville sänka de finansiella kostnaderna. Då åtgärden gällde återköp av leasead egendom kan den dessutom ses som en del av omstruktureringen.

⁽¹⁴⁾ De polska myndigheterna konstaterar att kostnaderna för anpassningen till kontinuerlig gjutning och utökning av produktsortimentet är högre, men hävdar att detta kompenseras genom två faktorer – för det första bör det nya verket ge betydande kostnadsinsparingar på upp till 85 miljoner EUR och för det andra bör det uppstå insparingar i energi- och driftskostnader senare.

- (67) Stödmottagaren hävdar också att garantin beviljades före Polens inträde i Europeiska unionen (ministerrådets beslut antogs i december 2003) och att det därför var den polska regeringens sak att bestämma vad stödet skulle användas till. Företaget konstaterar också att stödet har använts exakt enligt villkoren i beslutet om att bevilja garantin.
- (68) AHW upprepar att den nya planen tjänar den tidigare planens syfte och att strategiändringen är nödvändig för företagets lönsamhet på lång sikt.

VI BEDÖMNING

1. Tillämpliga bestämmelser

- (69) I punkt 1 i protokoll nr 8 fastställs att "[t]rots artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget ska det statliga stöd som Polen beviljat för bestämda delar av den polska stålindustrin för omstrukturering anses vara förenligt med den gemensamma marknaden" förutsatt att bl.a. villkoren enligt protokollet uppfylls.
- (70) Enligt rådets beslut förlängs undantagsperioden enligt Europavalet för beviljande av omstruktureringsstöd till den polska stålindustrin så, att perioden sträcker sig fram till Polens anslutning till Europeiska unionen. Förlängningen erkändes i protokoll nr 8 som en del av Polens anslutning till Europeiska unionen. För detta ändamål omfattar protokollet en tidsram som sträcker sig över en viss tid före och efter anslutningen. Närmare bestämt godkänns enligt protokollet en begränsad mängd omstruktureringsstöd för perioden 1997–2003 och förbjuds ytterligare statligt stöd till den polska stålindustrin för omstruktureringsändamål för perioden 1997–2006. I detta hänseende avviker protokollet klart från de övriga bestämmelserna i anslutningsakten, såsom interimsförfarandet som anges i bilaga IV (förfarandet för befintligt stöd) och som endast gäller statligt stöd som har beviljats före anslutningen till den del stödet fortfarande är tillämpligt efter anslutningen. Protokoll nr 8 kan därför ses som *lex specialis*, som i relevanta frågor går före alla andra bestämmelser i anslutningsakten⁽¹⁵⁾.
- (71) Det betyder att medan artiklarna 87 och 88 i fördraget normalt inte skulle tillämpas på stöd som beviljats före anslutningen och inte skulle vara tillämpliga efter anslutningen, skulle bestämmelserna i protokoll nr 8 leda till att övervakningen av statligt stöd enligt fördraget utökas till att omfatta allt omstruktureringsstöd till den polska stålindustrin mellan 1997 och 2006.

⁽¹⁵⁾ Se beslut av den 5 juli 2005 i mål C 20/04, *Huta Czystochowa* (EUT L 366, 21.12.2006, s. 1).

(72) Ett sådant beslut kan enligt artikel 88.2 i fördraget antas efter Polens anslutning eftersom normala regler och principer bör tillämpas i avsaknad av särskilda bestämmelser i protokoll nr 8. Det betyder att även rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 (nedan kallad *förfarandeförordningen*)⁽¹⁶⁾ är tillämplig.

2. Missbruk av stödet

(73) Enligt punkt 18 a i protokoll nr 8 får kommissionen vidta "lämpliga åtgärder för att kräva att berörda företag betalar tillbaka sådant stöd som beviljats dem i strid med villkoren i detta protokoll [...] [o]m övervakningen visar att [...] villkoren för övergångsarrangemangen i detta protokoll inte har uppfyllts".

(74) Efter den formella undersökningen har kommissionen slutit sig till att Polen inte har lyckats skingra kommissionens misstankar om missbruk av omstrukturingsstödet. Kommissionen konstaterar att företaget inte på ett korrekt sätt har genomfört sin omstrukturingsplan enligt det som uttryckligen fastställs i punkt 9 a och h i protokoll nr 8. Kommissionen noterar att endast en obetydlig del av de finansiella resurser som gjordes tillgängliga (cirka 34 miljoner EUR) användes för finansiering av investeringar enligt 2003-planen, medan återstöden (31,2 miljoner euro) användes för ändamål som inte nämndes i planen.

(75) Kommissionen kom fram till denna slutsats genom att först bedöma vilken typ av åtgärder som ingick i den ursprungliga affärsplanen, sedan bedöma huruvida de åtgärder som företaget vidtog eventuellt var oförenliga med den gemensamma marknaden och därefter bedöma verkningarna av det missbrukade stödets oförenlighet med helhetsplanen som bakgrund, och därefter utvärdera stödbeloppet. Frågan huruvida den nya planen kan leda till att denna slutsats ändras diskuteras i avsnitt 3 nedan.

a) Omstruktureringens omfattning enligt den ursprungliga investeringsplanen

(76) Kommissionen reder först ut 2003-planens räckvidd och huruvida återbetalningen av sale and leaseback-avtalet för produktionstillgångarna, som omstrukturingsstödet i huvudsak användes på, omfattas av 2003-planen.

(77) Som konstateras ovan i punkt (34) var det huvudsakliga ändamålet med omstrukturingsplanen att garantera genomförandet av vissa åtgärder som krävdes för att i tid

återställa HLW:s lönsamhet. Åtgärderna gällde främst investeringar och finansiell omstrukturering. Planens tyngdpunkt låg på att genomföra omstruktureringen under 2002 och 2003.

(78) Enligt 2003-planen skulle HLW först investera [150–220] miljoner zloty. Både stödmottagaren och de polska myndigheterna tycks dock anse att återköpet av produktionstillgångarna kan ses som en del av investeringsprogrammet. Polen hävdar att investeringarna beskrevs mycket allmänt, utan närmare redogörelse för enskilda investeringar. Dessutom hävdar stödmottagaren att återköpet var nödvändigt för omstruktureringsprocessen eftersom fabriken inte kunde ha hållits i drift under omstruktureringen utan dessa tillgångar.

(79) Kommissionen kan inte godkänna dessa argument. Det är uppenbart att investeringarna i punkt 4.4 i 2003-planen fördelades på grundval av kostnader (tabell 21 i 2003-planen, se tabell 1 i punkt (18) ovan), syfte (tabell 22 i 2003-planen) och tidpunkt (tabell 23 i 2003-planen). Det fanns inget utrymme för återbetalning av sale and leaseback-avtalet för produktionstillgångarna. I själva verket visar denna argumentering närmast att varken de polska myndigheterna eller stödmottagaren fann några rimliga motiveringar för återbetalning av sale and leaseback-avtalet. I annat fall skulle återbetalningen ha ingått i planen.

(80) 2003-planen omfattar för det andra en begränsad finansiell omstrukturering. De polska myndigheterna hävdade senare att beloppet för återköp av produktionstillgångarna bör inbegripas i den finansiella omstruktureringen⁽¹⁷⁾. De hävdar att den finansiella omstruktureringen också täcker existerande förluster på 150 miljoner zloty och skuldomläggning på 513 miljoner zloty, och att de totala omstruktureringkostnaderna således uppgår till cirka 858 miljoner zloty.

(81) Kommissionen kan dock inte godta att existerande förluster på 150 miljoner zloty och skuldomläggningen på 513 miljoner zloty räknas som omstruktureringkostnader. Som anges i punkt (22) bestrider kommissionen inte att punkt 4.7 i 2003-planen innehåller ett omnämnande om att företaget avser att omstrukturera skulden på 513 miljoner zloty. Däremot anges inget om att detta nödvändigtvis skulle utgöra en del av omstruktureringens insatserna. Det enda som finns är ett omnämnande i punkt 3.2 om att återbetalning av kortfristiga lån och försäljningen av överflödiga icke-produktiva tillgångar utgör en omstruktureringens insats.

⁽¹⁶⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁷⁾ Skrivelse av den 4 juni 2007, punkt 24.

- (82) Det är inte heller någon regel att alla typer av förluster helt enkelt räknas som omstruktureringarkostnader, vilket Polen hävdar. Skulder i balansräkningen är inte nödvändigtvis detsamma som omstruktureringarkostnader, eftersom skulder i sig utgör en normal del av en affärsverksamhet. Det stämmer att tunga skulder kan leda till svårigheter, men en omstrukturering måste definieras med specifika åtgärder såsom kapitaltillskott, lån eller skuld-omläggning. Planen innehåller inget omnämmande av sådana åtgärder för den finansiella omstruktureringen (punkt 4.7, femte stycket).
- (83) I 2003-planen anges i punkt 4.7 att endast 363 miljoner zloty krävs för att finansiera omstruktureringen. Detta är mindre än den totala existerande skulden på 513 miljoner zloty. Dessutom verkar beloppet på 60 miljoner zloty som nämns i punkt 4.7 vara relaterat till framtida rörelsekapital. Således skulle högst 300 miljoner zloty användas för omstruktureringen (se punkt (30) ovan).
- (84) Användningen av beloppet på 300 miljoner zloty klargörs emellertid i 2003-planens punkt 4.12.1 rörande programmets kostnader och intäkter. I denna punkt konstateras att det behövs en total finansiering på 219 miljoner zloty för 2002–2003. Med hänsyn till att detta belopp också var avsett för investeringar (se punkt (26) ovan) skulle endast [...] miljoner zloty bli kvar för finansiell omstrukturering.
- (85) 81,5 miljoner zloty skulle inte ens räcka till för att återbetala sale and leaseback-avtalet. I punkt 3.2. anges klart att den finansiella omstruktureringen endast omfattar den kortfristiga skulden. Den finansiella omstruktureringen enligt planen var därför begränsad till 81,5 miljoner zloty. Detta belopp omfattade dock inte återbetalning av sale and leaseback-avtalet, som klart utgjorde ett långfristigt åtagande eftersom återbetalningen sträckte sig fram till 2010. Det betyder att återbetalningen av sale and leaseback-avtalet inte heller kan anses ingå i den finansiella omstrukturering som stödet gäller.
- (86) De polska myndigheterna tycks godta att återbetalning av sale and leaseback-transaktionen inte ingick i omstruktureringen av tillgångarna, eftersom de inte hävdar att så skulle vara fallet. De polska myndigheterna hänvisar dock indirekt till omstrukturering av tillgångarna när de citerar ett utdrag ur det relevanta avsnittet – ”den ovan angivna försäljningen ger Huta L.W. möjlighet att återbetala en del av sina lån och bibehålla den finansiella likviditeten” (punkt 64 i skrivelsen av den 4 juni).
- (87) De polska myndigheterna godtar dock inte att det ingenstans skulle finnas angivet att hela skulden från sale and leaseback-transaktionen ska läggas om, trots att det i flera punkter i planen anges att omläggningen endast gäller de icke-produktiva tillgångarna. Detta upprepas två gånger i samma avsnitt som de polska myndigheterna hänvisar till med citatet ovan. I det avsnittet fastställs uttryckligen att vissa skulder som omfattas av sale and leaseback-avtalet (skulderna rörande icke-produktiva tillgångar, se punkt 4.12.1 i 2003-planen), ska ingå i omstruktureringen av tillgångarna. Dessa gäller de så kallade 100- och 88-hektarsprojekten. Syftet med denna omstrukturering var att frigöra likvida medel för investeringarna. Samtidigt skulle de finansiella kostnaderna för skulden reduceras. Det finns dock inget angivet om att hela sale and leaseback-avtalet skulle återbetalas i förtid i syfte att reducera finansiella kostnader. Syftet med omstruktureringen är nämligen endast att *reducera* de finansiella kostnaderna, inte eliminera dem.
- (88) Slutligen och mot bakgrund av HLW:s finansiella begränsningar ser kommissionen ingen motivering till varför HLW ville köpa sina produktionstillgångar när återbetalningen skulle förfalla först vid en senare tidpunkt. Det var inte på något sätt uttryckt att leasingavtalet skulle utgöra ett hinder för omstruktureringen. Särskilt punkt 4.12 i 2003-planen innehåller inget stöd för detta, endast en angivelse om att genom försäljning av vissa tillgångar som tidigare identifierats såsom icke-produktiva, skulle HLW kunna reducera leasingavtalets kostnader. Detta är helt logiskt, eftersom tillgångarna skulle säljas för att (delvis) kunna återbetala lånet och på så sätt lindra HLW:s räntebörda. Däremot anges inget om återköp av produktionstillgångarna, som inte skulle generera någon likviditet eftersom företaget skulle behålla dem.
- (89) Återköp av produktionstillgångarna ingick således inte i 2003-planen. Det betyder att HLW använde stödet för ett ändamål som inte ingick i den omstruktureringsplan som låg till grund för godkännande av stödet. Detta betyder att stödet användes i strid med det nationella omstruktureringsprogrammet (NRP) och beslutet om godkännande, och därmed i strid med protokoll nr 8. Enligt artikel 1 g i förordningen om tillämpningsföreskrifter kan detta definieras som missbruk, dvs. användning av stöd i strid med godkännandebeslutet ⁽¹⁸⁾.
- b) *Det missbrukade stödets oförenlighet*
- (90) När det har slagits fast att det erhållna statliga stödet inte har använts enligt planen måste även bevisas att det missbrukade stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden.

⁽¹⁸⁾ När missbruk konstateras ifrågasätts inte huruvida mottagaren ursprungligen var berättigad till stöd. Det enda som slås fast är att stödet har använts i strid med beslutet om att bevilja stödet.

- (91) Formellt kan detta härledas redan från det faktum att företaget för det första inte använde stödet enligt planen, som enligt protokoll nr 8 måste genomföras korrekt, och för det andra det faktum att allt annat statligt stöd utanför den individuella affärsplanen, det nationella omstruktureringsprogrammet och protokoll nr 8 är oförenligt med den gemensamma marknaden enligt punkt 18 i protokoll nr 8.
- (92) Kommissionen noterar dessutom att den aktuella stödändringen inte kan anses vara förenlig med den gemensamma marknaden, trots det faktum att AHW återställde sin lönsamhet. I detta sammanhang vill kommissionen göra det klart att trots stödmottagarens osäkerhet rörande den aktuella lönsamhetens tillräcklighet, måste man beakta att tolkningen av lönsamhet bygger på definitionerna i bilaga 3 till protokoll nr 8. Tolkningen avtalades i protokoll nr 8, övervakades av båda avtalsparterna och kan inte i efterskott ändras av en stödmottagare.
- (93) Kommissionen upprepar för det första att förenlighet inte automatiskt följer av det faktum att HLW återställde sin lönsamhet under 2006. Att enbart återställa lönsamheten är inte tillräckligt för att ett omstruktureringsprojekt ska anses vara förenligt med den gemensamma marknaden. Det är också nödvändigt att säkerställa att lönsamheten återställs med den minsta mängd statligt stöd som är nödvändig för omstruktureringen och att kompensande åtgärder genomförs. Kommissionen påminner om att dessa villkor fastställs i artikel 8.4 i Europaavtalet, som hänvisas till i punkt 1 i protokoll nr 8. Särskilt principen om att stödet begränsas till vad som är nödvändigt innebär att stödet inte ska användas för att finansiera en investering eller en åtgärd som inte är nödvändig för omstruktureringen⁽¹⁹⁾.
- (94) Kommissionen påminner för det andra om att planen, dvs. omstruktureringsinsatserna och åtgärderna för att finansiera dem, måste utformas med tanke på att lönsamhet med säkerhet kan nås. I 2003-planen läggs särskild vikt vid investeringar och genomförandet av investeringar med statligt stöd. I planen anges att investeringarna ska genomföras 2003 med hjälp av överbrygningslånet. Enligt planen skulle omstruktureringen genomföras under
- 2004 och 2005, vilket klart var för sent för att genomföra investeringsprogrammet. Därför behövdes lånet för att brygga över finansieringsgapet. I planens inledning konstateras också att omstruktureringsprogrammets genomförande enligt den antagna tidtabellen och företagets fortsatta verksamhet förutsätter ett överbrygningslån. Det betyder att överbrygningslånet ansågs vara nödvändigt för att genomföra investeringarna enligt den angivna tidtabellen.
- (95) Det faktum att HLW valde att återbetala sale and lease-back-avtalet för produktionstillgångarna och inte genomföra investeringarna i tid måste därför, mot bakgrund av den ursprungliga planen, tolkas så att HLW agerade på ett sätt som försvagade möjligheterna att återställa lönsamheten. De polska myndigheterna har inte lämnat någon information om ändrat läge i augusti 2003, dvs. när HLW anhöll om garantin, och då hade det endast gått fem månader efter den senaste uppdateringen av planen i mars 2003. Att använda stödet på detta sätt var därför inte att genomföra planen, utan en åtgärd som medförde att planen inte genomfördes på korrekt sätt, eftersom investeringarna enligt planen var bundna till en tidtabell. Det betyder att företaget med tanke på den ursprungliga planen tydligt riskerade lönsamheten, trots att företaget senare lyckades återställa den.
- (96) Med tanke på att finansiella resurser är utbytbara och det faktum att det statliga stödet inte användes i enlighet med planen, kan detta innebära att omstruktureringsplanen kunde ha finansierats med andra medel, som ursprungligen var tänkta för de ändamål som stödet nu användes för. En sådan argumentering kan dock inte godtas när det gäller ett omstruktureringsprojekt där företagets finansiella medel bör användas för nyinriktning av företaget och där det, med tanke på företagets svårigheter, inte ska finnas extra medel tillgängliga för projekt utanför planen. Att medel från det statsgaranterade lånet används för att återbetala lån för produktionstillgångar leder till att omstruktureringsinsatserna reduceras på annat håll, särskilt de tidtabellsenliga investeringar som nämns ovan.
- (97) Dessutom ser kommissionen inte relevansen hos det argument som fördes fram av de polska myndigheterna och stödmottagaren om att företaget under 2003 hade sådana finansiella svårigheter att det inte kunde genomföra några investeringar. Kommissionen kan inte förstå varför ett företag i en sådan situation skulle välja att återbetala en långfristig skuld i stället för att vidta andra åtgärder som hade konstaterats vara nödvändiga för att återställa lönsamheten.

⁽¹⁹⁾ Denna allmänna princip har redan hänvisats till. Principen fastställs i punkt 45 i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering och bekräftas i kommissionens beslut i mål C31/2001, *Schmitz-Gotha* (EUT L 77, 24.3.2003, s. 41) i vilket kommissionen inte godkände anlitalet av underleverantörer, vilket uppfattades vara till fördel men inte strikt nödvändigt för omstruktureringen. Detta bekräftades ytterligare i mål T-17/03, *Schmitz-Gotha*, REG 2006, s. II-1139.

- (98) Det är slutligen inte heller relevant att företaget nu erbjuder sig att komma i kapp genom att genomföra de investeringar som inte gjordes 2004, eftersom genomförandet var bundet till en specifik tidsplan som ansågs vara den enda vägen för att nå lönsamhet fram till slutet av 2006. Överträdelsen är definitiv och en ändring av den individuella affärsplanen ändrar inte på detta faktum. Faktum ändras inte heller av att 2005-planen föreskriver ytterligare investeringar, eftersom dessa inte kan rätta till det missbruk som har förekommit.
- (99) För det tredje gäller att även om HLW i augusti 2003 utgick från att investeringarna inte längre behövdes för att återställa lönsamheten, skulle detta innebära att HLW hade angett för höga omstruktureringskostnader i 2003-planen och att det mottagna stödet inte var nödvändigt för omstruktureringen. Kommissionen finner det dock osannolikt att företaget skulle ha ändrat ståndpunkt endast fem månader efter att 2003-planen hade slagits fast (i mars 2003) när företaget i augusti 2003 anhöll om garantin och angav att huvuddelen var avsedd för återbetalning av lånet för produktionstillgångarna. Detta skulle under alla omständigheter ha krävt att företaget underrättade kommissionen om ändringen, vilket det inte gjorde.
- (100) Och även om investeringarna inte hade varit nödvändiga, kan omdirigeringen av medlen och återbetalningen av sale and leaseback-avtalet för produktionstillgångarna inte motiveras som omstruktureringskostnader. Finansieringen för återbetalning av sale and leaseback-avtalet var redan ordnad, och återbetalningen kunde ha skett efter omstruktureringsperiodens slut. Man kan instämma i att avtalet orsakade finansiella bördor, men dessa måste ha beaktats i 2003-planens finansiella prognoser. Eftersom tillgångarna inte kunde avyttras, var den enda effekten av återbetalningen sänkta finansiella kostnader, vilket gav HLW extra likviditet. Det betyder att HLW fick likvida tilläggsmedel, vilket kan ses som driftsstöd som t.o.m. kunde ha använts för åtgärder som hade lett till snedvridning av marknaden. Kommissionen ser därför inte hur åtgärderna kunde ha godkänts om de hade anmälts till kommissionen. Om investeringarna således inte var verkligen nödvändiga, kan den faktiska användningen av stödet också anses vara oförenlig med den gemensamma marknaden.
- (101) Slutligen bestrider kommissionen inte stödmottagarens argument om att garantin användes i enlighet med ett regeringsbeslut och att regeringen hade behörighet att avgöra om stödets användningsändamål. Kommissionen noterar dock att detta inte påverkar garantins förenlighet, som måste avgöras på grundval av protokoll nr 8 och 2003-planen, som inte omfattar stöd för det ändamål som regeringen godkände i sitt beslut om beviljande.
- (102) Mot bakgrund av det ovan anförda måste kommissionen sluta sig till att stödet har använts på ett sätt som är oförenligt med punkterna 9 och 18 i protokoll nr 8. Stödet är därför oförenligt med den gemensamma marknaden.
- c) *Det missbrukade stödets oförenlighet och konsekvenserna för omstruktureringsplanen som helhet*
- (103) Till slut måste konsekvenserna av missbrukets oförenlighet fastställas.
- (104) Här vill kommissionen först påpeka att den aktuella undersökningen inte tyder på att delar av omstruktureringskostnader inte skulle ha varit nödvändiga, utan att delar av de statliga medlen hade missbrukats. Eventuellt kunde vissa investeringar ha annullerats, och i så fall borde detta först ha fått kommissionens godkännande. I ett sådant fall skulle de faktiska omstruktureringskostnaderna vara lägre och då bör den motsvarande andelen av stödet återvinnas. Kommissionen har använt denna princip i tidigare omstruktureringsfall inom stålbranschen⁽²⁰⁾. I det aktuella fallet gäller dock inte endast att vissa omstruktureringskostnader inte skulle ha behövts (se ovan), utan problemet är att finansieringen av en del av omstruktureringen (31,2 miljoner EUR) miste sitt syfte. Detta eftersom överbrygningslånet nästan i sin helhet användes på ett sätt som inte respekterade affärsplanen, riskerade återställandet av lönsamheten och som vid tidpunkten för avvikelsen gav företaget extra likvida medel som nu måste återbetalas. Dessutom kan ett sådant missbruk inte rättas till i efterhand genom att företaget senare genomför investeringar, eftersom medlen beviljades för finansiering av investeringar och finansiell omstrukturering som måste genomföras vid en given tidpunkt. Stödet miste sitt syfte redan 2005. Om omstruktureringen hade planerats för ett senare skede skulle stödet i själva verket inte ha behövts, särskilt inte det statsgaranterade överbrygningslånet. Härav följer att missbruket gäller hela den del av överbrygningslånet som användes för sale and leaseback-transaktionen för produktionstillgångarna.
- (105) Kommissionen är också medveten om att ett resursöverskott i slutet av omstruktureringsperioden inte är ovanligt och att ett företag inte ska straffas för att ha nått upp till bättre resultat än förväntat. Det bör dock handla om ett bättre affärsresultat och att företaget t.ex. får bredare marginaler för att betala på sina skulder. Det betyder inte att företaget kan omdirigera nästan hela stödet till ändamål som inte anges i affärsplanen.

⁽²⁰⁾ Se kommissionens beslut av den 13 september 2006 i ärende nr N 350a/2006, MSO (EUT C 280, 18.11.2006, s. 4, punkt 48).

- (106) För det andra bör påpekas att företaget också mottog flera andra former av statligt stöd, såsom skuldavskrivning och det faktum att en del av det garanterade lånet användes för finansiering av investeringar. Dessa åtgärder genomfördes enligt planen och bidrog till att företaget kunde nå lönsamhet.
- (107) Man kan ändå anta att omstruktureringen som helhet måste anses ha misslyckats, eftersom planen endast genomfördes delvis och eftersom utgångspunkten var att endast ett fullständigt genomförande av omstruktureringsplanen kunde säkerställa att lönsamheten kan återställas. Det kan dock i detta sammanhang vara relevant att företaget faktiskt lyckades återställa sin lönsamhet⁽²¹⁾. Detta gäller åtminstone i den utsträckning som stödöverskottet inte var nödvändigt för att återställa lönsamheten. Med andra ord, om denna fördel kan återvinnas skulle detta återställa situationen som den var tänkt från början, dvs. det mottagna stödöverskottet skulle kompenseras. I detta fall kan de övriga åtgärderna som genomfördes enligt planen verkligen ha bidragit till att återställa lönsamheten. De kunde därför, förutsatt att stödöverskottet återvinns, anses vara förenliga.
- (108) Eftersom de övriga åtgärderna i praktiken var tillräckliga för att återställa lönsamheten med ett stöd som begränsade sig till vad som var nödvändigt, kan kommissionen sluta sig till att endast den omdirigerade delen av det garanterade lånet, inte hela omstruktureringsstödet, missbrukades och att de övriga åtgärderna enligt 2003-planen fortfarande är förenliga.
- d) *Stödinslag i den missbrukade delen av det garanterade lånet*
- (109) Slutligen måste stödinslaget i det statsgaranterade lånet på 31 245 684 miljoner EUR slås fast. I princip kan en garanti ha en stödnivå på upp till 100 procent⁽²²⁾.
- (110) Kommissionen medger dock att garantin som stödform i detta fall hade en begränsad snedvridande effekt eftersom
- lånet för vilket HLW beviljades en garanti återbetalades efter ett år av Arcelor. Kommissionen anser därför att återvinningen av den fördel som företaget har erhållit endast omfattar återvinning av det räntestöd som företaget fick genom garantin under den period då företaget hade de lånade medlen till förfogande. Kommissionen konstaterar dessutom att företaget fortfarande hade vissa möjligheter att få finansiering och kunde tillhandahålla rimliga säkerheter. Detta bekräftas genom garantiavtalet, som innehöll krav på säkerheter.
- (111) Enligt kommissionens normala praxis består ett räntestöd av skillnaden mellan den ränta som skulle ha betalats på marknadsvillkor och den ränta som företaget i verkligheten har betalat. Marknadsräntan kan i detta fall beräknas på grundval av referensräntan vid den tidpunkt då medlen blev tillgängliga (augusti 2004) plus 400 räntepunkter, eftersom HLW under 2004 inte var lönsamt, (se punkt (46) ovan) utan ett företag i svårigheter⁽²³⁾. Enligt kommissionens etablerade praxis måste tillägget vara minst 400 räntepunkter⁽²⁴⁾. Något ytterligare tillägg behövs inte eftersom företaget ställde säkerheter och stålsektorn under 2004 genomgick en högkonjunktur.
- (112) Eftersom lånet inte beviljades i zloty utan i euro tillämpar kommissionen referensräntan för euroområdet, dvs. 4,43 %. Här bör påpekas att bedömningen av den faktiska fördelen måste grunda sig på en jämförelse av de villkor som beviljades företaget och de villkor som företaget hade beviljats i en normal marknadssituation (utan statsgarantin). Normal praxis på marknaden är att krediträntan bestäms enligt referensräntan (i regel den relevanta referensräntan mellan banker) för lånekapitalets valuta, eftersom penningsvärdets fluktuationer följer ekonomin inom det område där valutan används. För ett lån som beviljas i euro bör referensräntan från en långivare på marknaden även räknas i euro, trots att lånet i fråga beviljades i Polen.

⁽²¹⁾ Se kommissionens beslut av den 23 oktober 2007 i mål C 23/06, *Technologie Buczek*, ännu inte offentliggjort, där så inte skedde.

⁽²²⁾ Meddelande från kommissionen om metoden för fastställande av referens- och diskonteringsränta (EGT C 273, 9.9.1997, s. 3). Se också kommissionens beslut av den 12 september 2007 om att inledda ett förfarande i ärende NN 45/2007 (C 38/2007), *Arbel Fauvet Rail* (EUT C 249, 24.10.2007, s. 17, punkt 15).

⁽²³⁾ Kommissionen avgör om ett företag är i svårigheter på grundval av gemenskapsriktlinjerna om statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 1.10.2004, s. 2). Vidare anses ett företag även vara i svårigheter när företagets omstruktureringsperiod pågår och företaget följer en omstruktureringsplan, vilket här är fallet. Tillägget på 400 räntepunkter tas upp i kommissionens beslut av den 2 mars 2005 i ärende C 43/2001, *Chemische Werke Piesteritz* (EUT L 296, 12.11.2005, s. 19, punkterna 107–108) och i kommissionens beslut av den 24 januari 2007 i ärende C 38/2005, *Biria*, EUT L 183, 13.7.2007, s. 27, punkterna 83 f.

⁽²⁴⁾ Meddelande från kommissionen om metoden för fastställande av referens- och diskonteringsränta, (EGT C 273, 9.9.1997, s. 3).

- (113) Således bör räntesatsen ha legat på 8,43 % per år vilket ger 2 807 206 EUR i ränta. Detta belopp bör jämföras med de kostnader som i verkligheten belastade företaget. Dessa kostnader utgörs av en ränta på 1 061 050 EUR plus kostnader för garantin (se punkt (42) a och b, vilka enligt kommissionens praxis måste beaktas vid beräkning av vilket stödbelopp en garanti motsvarar ⁽²⁵⁾).
- (114) Kostnaderna för garantin bör först spridas över hela garantibeloppet och därefter beräknas i proportion till det missbrukade stödet plus den ränta som garantin täcker. Detta eftersom affärsbeslutet som ledde till begränsad användning av den garanterade delen av lånet för investeringar ännu inte hade fattats när det garanterade lånet lades upp som ett lån på 46 miljoner EUR plus ränta för fem år. I annat fall hade det garanterade lånet lagts upp på ett annat sätt. Således måste den proportionella kostnaden fastställas genom att beräkna den avgiftsandel som hör samman med det faktiska belopp som garanterades och missbrukades. Av samma skäl måste avgifterna beräknas tidsproportionellt med beaktande av den tidsperiod som förlöpte av den totala lånetiden på fem år, eftersom garantin ursprungligen gällde för den tiden. Det faktum att lånet återbetalades tidigare var ett senare affärsbeslut som inte är kopplat till det ursprungliga arrangemanget.
- (115) Kommissionen godkänner därför att kostnaderna för statskontorets arvode och uppläggningsavgiften (se punkt (42)) dras av, men till det belopp som fås genom en proportionell beräkning på grundval av a) den del av garantin som faktiskt utnyttjades [$32,3 = 31,24 + 1,06$ (kapital plus den ränta som faktiskt betalades)] jämfört med garantins totalbelopp (58 330 000 EUR) och b) den tid som faktiskt användes jämfört med den planerade perioden på fem år (388 dagar av 1 826 dagar).
- (116) Däremot anser kommissionen att de lånekostnader som anges i punkt (42) c inte kan dras av från den erhållna fördelen, eftersom alla lån på marknadsvillkor har liknande kostnader, om än eventuellt högre.
- (117) Detta leder till nedan angivna beräkning, med beaktande av sammansatt ränta på fördelen från den 24 augusti 2004 fram till återbetalningen, med en återvinningsgrad (recovery rate) på 7,62 % per år.

⁽²⁵⁾ Se kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EGT C 71, 11.3.2000, s. 14, punkt 3.2).

(EUR)	
Totalbelopp som finansierades	31 245 684,00
Marknadsränta från 24.8.2004 till 16.9.2005	2 807 206
Faktisk ränta som HLW betalade för det garanterade lånet	1 061 050
Faktisk uppläggningsavgift för garantin, beräknad proportionellt på total garanti och lånetid	31 792
Faktiskt statskontorsarvode, beräknat proportionellt på total garanti och lånetiden	68 683
Totala faktiska kostnader för det garanterade lånet	1 161 525
Skillnad i räntesats (= fördelen)	1 645 682
Plus sammansatt ränta enligt återvinningsgrad från 24.8.2004 till 20.11.2007	444 086
Återbetalning 20.11.2007	2 089 768

e) Slutsatser

- (118) Kommissionen konstaterar att återbetalningen av sale and leaseback-avtalet för produktionstillgångarna inte ingick i 2003-planen och medförde en risk för återställningen av lönsamheten, åtminstone vid den tidpunkt då stödet behövdes. Eftersom företaget ändå återställde lönsamheten påverkar missbruket av stödet inte det övriga stödets förenlighet. Eftersom garantin hade avslutats och lånet redan hade återbetalats ska återvinningen endast omfatta det räntestöd som HLW åtnjöt under perioden då medlen var tillgängliga (från överföringen av medlen till återbetalningen). Detta räntestöd uppgår till 1 645 682 EUR.

3. Ändring av planen

- (119) Polen har i enlighet med punkt 10 i protokoll nr 8 anhållit om att kommissionen godkänner den reviderade individuella affärsplanen.
- (120) Kommissionen har tidigare hanterat liknande ärenden och har klargjort att kommissionen endast kan godkänna ändringar av en individuell affärsplan förutsatt att inte finns några problem med ändringens förenlighet med protokoll nr 8. Detta är fallet när de viktigaste uppgifterna som anges i protokollet rörande statligt stöd,

kapacitet och tidtabell förblir oförändrade och det statliga stödets proportionalitet som den fastställs i protokollet bibehålls utan att lönsamhetsmålet riskeras. ⁽²⁶⁾

(121) I beslutet om att inleda förfarandet konstaterade kommissionen att ändringarna i detta fall varken gällde en ökning av den totala mängden statligt stöd eller en ökning av produktionskapaciteten ⁽²⁷⁾ under omstruktureringsperioden, men att den ändrade affärsplanen medförde en betydande ändring av företagets investeringsstrategi, att det beviljade statliga stödet verkar ha missbrukats som driftsstöd och att ytterligare statligt stöd inte behövs för att slutföra investeringarna (se punkterna 54 och 56). I huvudsak bekräftade undersökningen dessa missförhållanden, eftersom stödet i verkligheten missbrukades enligt det som konstateras ovan och är oförenligt med den gemensamma marknaden.

(122) Missförhållandet, dvs. överskottet av statligt stöd, rättades inte till genom 2005-planen, som därför inte kan godkännas i den formen. Det faktum att AHW under tiden har återupptagit investeringsprogrammet är inte tillräckligt för att rätta till missförhållandet. Som konstateras ovan hade detta varit fallet även om företaget endast hade genomfört de investeringar som anges i omstruktureringsplanen. Det står klart att det nya investeringsprogrammet kommer att genomföras i ett mycket senare skede än vad som ursprungligen angavs i planen. Det står också klart att det ursprungliga stödet beviljades för att säkerställa genomförandet av omstruktureringsprogrammet enligt tidtabellen. Stödets syfte var således att fungera som incitament för HLW att genomföra investeringarna enligt tidtabellen under 2003 och 2004. Om omstruktureringsplanens tidtabell hade senarelagts före 2004 och 2005 skulle det i själva verket inte ha behövts något överbrygningslån och således inte heller något stöd.

(123) Trots missbruket konstaterar kommissionen att om det missbrukade stödet återvinns kan kommissionen till övriga delar godkänna den nya planen. I sitt beslut om att inleda förfarandet noterar kommissionen att den är villig att godkänna den nya affärsstrategin ur en industriell synvinkel och godta att den nya investeringen är till fördel för företagets framtida ekonomiska prestanda och kan ha andra positiva verkningar när det gäller miljöskydd och kostnadsminskning.

⁽²⁶⁾ Kommissionens beslut i ärende N 186/05, *Mittal Steel Poland – ändring av IBP*, punkt 41 och kommissionens beslut N 600/04, *VPFM – ändring av IBP*.

⁽²⁷⁾ Kommissionen noterade att den nya investeringen leder till en kapacitetsminskning från 930 kton till 700 kton.

(124) Under alla omständigheter noterar kommissionen att ändringen av planen inte medför något nytt stödbehov utan att genomförandet kan finansieras i sin helhet med investerarens medel. Kommissionen ser därför ingen orsak till invändningar mot det uppdaterade programmet, även om det innebär ett strategibyte ⁽²⁸⁾.

VII SLUTSATSER

(125) Med stöd av punkterna 9 och 18 i protokoll nr 8 konstaterar kommissionen att garantin för lånet på 31,2 miljoner EUR missbrukades och användes av HLW på ett oförenligt sätt. Med beaktande av att statsgarantin har avslutats och lånet har återbetalats, har HLW åtnjutit en fördel som motsvarar ett räntestöd på 1 645 682 EUR, och denna fördel måste återbetalas. Eftersom AHW den 20 november 2007 frivilligt återbetalade 2 089 768 EUR (beloppet som skulle återvinnas plus sammansatt ränta) till det spärrade kontot, med de polska myndigheterna som mottagare den dag då detta beslut antas, behövs ingen ytterligare återvinning.

(126) Dessutom kan kommissionen, förutsatt att stödet återbetalas, med stöd av punkt 10 i protokoll nr 8 godkänna den ändring som anges i 2005-planen, eftersom den inte inbegriper ytterligare stöd och stärker företagets lönsamhet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd på 1 645 682 EUR som Polen beviljade HLW/AHW i strid med punkt 18 i protokoll nr 8 har missbrukats av HLW/AHW och är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Eftersom det missbrukade stöd som avses i artikel 1 har återbetalats har kommissionen inga invändningar mot AHW:s ändring av sin affärsplan.

⁽²⁸⁾ För fullständighetens skull vill kommissionen också notera att den står fast vid sin åsikt om att ersättningen inte redan ingick i 2003-planen. I affärsplanen konstateras tydligt att HLW vill fokusera på en gradvis förbättring av sitt produkturval genom utveckling av produktionen med inriktning på special- och konstruktionsstål. I 2005-planen konstateras tydligt att det för att kunna möta marknadens efterfrågan har blivit nödvändigt att förädla strategin och utöka stålverkets urval med en ny serie produkter. AHW ville därför möta efterfrågan på konstruktionsstål genom att uppföra ett nytt stålverk med kapacitet för konstruktionsstål och använda det befintliga verket för flytande stål effektivare för detta ändamål. Det är dock uppenbart att företaget inte hade tillräckliga medel för att genomföra dessa investeringar före 2003 och endast kunde genomföra dem med hjälp av Arcelor.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Polen.

Utfärdat i Bryssel den 11 december 2007.

På kommissionens vägnar
Neelie KROES
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 2 juni 2008

om ändring av beslut 2004/432/EG om godkännande av de planer för kontroll av rests substanser som lagts fram av tredje land i enlighet med rådets direktiv 96/23/EG

[delgivet med nr K(2008) 2297]

(Text av betydelse för EES)

(2008/407/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
 DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och rests substanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG ⁽¹⁾, särskilt artikel 29.1 fjärde stycket och 29.2, och

av följande skäl:

- (1) I direktiv 96/23/EG fastställs kontrollåtgärder för de ämnen och grupper av rests substanser som förtecknas i bilaga I till direktivet. Enligt direktiv 96/23/EG måste berörda tredjeländer, för att bli upptagna eller få kvarstå i förteckningarna över tredjeländer från vilka medlemsstaterna får importera djur och råvaror av animaliskt ursprung som omfattas av det direktivet, lägga fram en plan där det anges vilka garantier de ger i fråga om kontroll av de grupper av rests substanser och ämnen som avses i det direktivet.
- (2) I kommissionens beslut 2004/432/EG av den 29 april 2004 om godkännande av de planer för kontroll av rests substanser som lagts fram av tredje land i enlighet med rådets direktiv 96/23/EG ⁽²⁾ ingår en förteckning över de tredjeländer som har lagt fram en plan för kontroll av rests substanser där det anges vilka garantier de ger i enlighet med det direktivet.
- (3) Nya Kaledonien och Tanzania har för kommissionen lagt fram planer för kontroll av rests substanser för djur och produkter av animaliskt ursprung som för närvarande inte förtecknas i bilagan till beslut 2004/432/EG. Bedömningen av dessa planer och den ytterligare information som kommissionen har mottagit ger tillräckliga garantier avseende rests substanskontrollen i dessa tredjeländer för

de angivna djuren och produkterna. De berörda djuren och produkterna av animaliskt ursprung bör därför upptas i förteckningen för dessa tredjeländer i bilagan till det beslutet.

- (4) Costa Rica, som för närvarande inte är införd i bilagan till beslut 2004/432/EG, har för kommissionen lagt fram en plan för kontroll av rests substanser avseende vattenbruksprodukter. Bedömningen av planen och den ytterligare information som kommissionen har mottagit ger tillräckliga garantier för rests substanskontrollen avseende vattenbruksprodukter i det tredjelandet. Vattenbruksprodukter bör därför tas upp för Costa Rica i bilagan till det beslutet.
- (5) Sydafrika togs bort för flera djur och produkter av animaliskt ursprung från bilagan till beslut 2004/432/EG, i dess ändrade lydelse i kommissionens beslut 2008/105/EG ⁽³⁾. Efter det att Sydafrika hade lämnat betydande garantier behölls dock landets uppgifter avseende frilevande vilt och hägnat vilt, inklusive strutsar. Detta tredjeland har visat att planen för kontroll av rests substanser för 2007/2008 håller på att införas för strutsar, men det har inte lämnat några belägg för att planen för frilevande vilt och hägnat vilt, utom strutsar, har införts. Uppgifterna om de berörda djuren och produkterna av animaliskt ursprung bör därför strykas från förteckningen för Sydafrika i bilagan till det beslutet.
- (6) Vid en inspektion som kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor företog i Moldavien påvisades allvarliga brister i genomförandet av planen för kontroll av rests substanser när det gäller honung. De relevanta uppgifterna för Moldavien bör därför strykas från förteckningen i bilagan till samma beslut. Myndigheterna i detta tredjeland har underrättats om detta.
- (7) En övergångsperiod bör fastställas för sådana sändningar av djur och produkter av animaliskt ursprung med ursprung i Sydafrika och Moldavien som sänts från dessa tredjeländer till gemenskapen före den dag då detta beslut börjar tillämpas, och bör omfatta den tid som behövs för att de ska hinna anlända till gemenskapen, så att eventuella avbrott i handeln undviks.
- (8) Beslut 2004/432/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 10. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/104/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 352).

⁽²⁾ EUT L 154, 30.4.2004, s. 43. Rättat i EUT L 189, 27.5.2004, s. 33. Beslutet senast ändrat genom beslut 2008/222/EG (EUT L 70, 14.3.2008, s. 17).

⁽³⁾ EUT L 38, 13.2.2008, s. 9.

- (9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till beslut 2004/432/EG ska ersättas med texten i bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

De ändringarna som genom det här beslutet görs i förteckningen i bilagan till beslut 2004/432/EG ska inte gälla för sändningar av djur och produkter av animaliskt ursprung från Sydafrika och Moldavien, om importören av dessa djur eller produkter kan visa att de har sänts från Sydafrika eller Moldavien

och varit på väg till gemenskapen före den dag då det här beslutet börjar tillämpas.

Artikel 3

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 juni 2008.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 2 juni 2008.

På kommissionens vägnar

Androulla VASSILIOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA

ISO2-kod	Land	Nötkreatur	Får och getter	Svin	Hästdjur	Fjäderfå	Vattenbruk	Mjölk	Ägg	Kanin	Frilevande vilt	Hägnat vilt	Honung
AD	Andorra (1)	X	X		X								
AE	Förenade Arabemiraten						X						
AL	Albanien		X				X						
AN	Nederländska Antillerna							X (2)					
AR	Argentina	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
AU	Australien	X	X		X		X	X			X	X	X
BA	Bosnien och Hercegovina						X						
BD	Bangladesh						X						
BR	Brasilien	X			X	X	X						X
BW	Botswana	X										X	
BY	Vitryssland				X (2)		X	X	X				
BZ	Belize						X						
CA	Kanada	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CH	Schweiz	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CL	Chile	X	X (4)	X		X	X	X			X		X
CN	Kina					X	X			X			X
CO	Colombia						X						
CR	Costa Rica						X						
CU	Kuba						X						X
EC	Ecuador						X						
ET	Ettopien												X
FK	Falklandsöarna	X	X										
FO	Färöarna						X						

ISO2-kod	Land	Nötkreatur	Får och getter	Svin	Hästdjur	Fjäderfå	Vattenbruk	Mjölk	Ägg	Kanin	Frilevande vilt	Hägnat vilt	Honung
GL	Grönland		X								X	X	
GM	Gambia						X						
GT	Guatemala						X						X
HK	Hongkong					X ⁽⁵⁾	X ⁽⁵⁾						
HN	Honduras						X						
HR	Kroatien	X	X	X	X ⁽⁶⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
ID	Indonesien						X						
IL	Israel					X	X	X	X				X
IN	Indien						X	X	X				X
IS	Island	X	X	X	X		X	X				X ⁽²⁾	
IR	Iran						X						
JM	Jamaica						X						X
JP	Japan						X						
KG	Kirgizistan												X
KR	Sydkorea						X						
LK	Sri Lanka						X						
MA	Marocko						X						
ME	Montenegro ⁽⁷⁾	X	X	X	X ⁽⁸⁾								X
MG	Madagaskar						X						
MK	F.d. jugoslaviska republiken Makedonien ⁽⁶⁾	X	X		X ⁽⁸⁾			X					
MU	Mauritius					X ⁽²⁾	X						
MX	Mexiko				X		X		X				X
MY	Malaysia					X ⁽⁷⁾	X						
MZ	Moçambique						X						
NA	Namibia	X	X								X	X	

ISO2-kod	Land	Nötkreatur	Får och getter	Svin	Hästdjur	Fjäderfå	Vattenbruk	Mjölk	Ägg	Kanin	Frilevande vilt	Hägnat vilt	Honung
NC	Nya Kaledonien	X					X				X	X	X
NI	Nicaragua						X						X
NZ	Nya Zeeland	X	X		X		X	X			X	X	X
PA	Panama						X						
PE	Peru					X	X						
PH	Filippinerna						X						
PN	Pitcairn												X
PY	Paraguay	X											
RS	Serbien ⁽⁸⁾	X	X	X	X ⁽⁹⁾	X	X	X	X		X		X
RU	Ryssland	X	X	X	X ⁽⁹⁾	X		X	X			X ⁽⁹⁾	X
SA	Saudiarabien						X						
SC	Seychellerna						X						
SG	Singapore	X ⁽²⁾	X ⁽²⁾	X ⁽²⁾		X ⁽²⁾	X ⁽²⁾	X ⁽²⁾					
SM	San Marino ⁽¹⁰⁾	X		X									X
SR	Surinam						X						
SV	El Salvador												X
SZ	Swaziland	X											
TH	Thailand					X	X						X
TN	Tunisien					X	X				X		
TR	Turkiet					X	X	X					X
TW	Taiwan						X						X
TZ	Tanzania						X						X
UA	Ukraina							X	X				X
UG	Uganda												X
US	Förenta staterna	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
UY	Uruguay	X	X		X		X	X		X	X	X	X

ISO2-kod	Land	Nötkreatur	Får och getter	Svin	Hästdjur	Fjäderfå	Vattenbruk	Mjölk	Ägg	Kanin	Frilevande vilt	Hägnat vilt	Honung
VE	Venezuela						X						
VN	Vietnam						X						
YT	Mayotte						X						
ZA	Sydafrika										X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾	
ZM	Zambia												X
ZW	Zimbabwe						X					X	

(¹) Ursprunglig plan för kontroll av restsubstanser godkänd av veterinära undergruppen EG-Andorra, i enlighet med beslut nr 2/1999 av gemensamma kommittén för EG-Andorra av den 22 december 1999 (EGT L 31, 5.2.2000, s. 84).

(²) Tredjeländer som använder enbart råmaterial från andra godkända tredjeländer för livsmedelsproduktion.

(³) Export av levande hästdjur för slakt (endast livsmedelsproducerande djur).

(⁴) Endast får.

(⁵) Provisorisk situation i väntan på kompletterande uppgifter om restsubstanser.

(⁶) F.d. jugoslaviska republiken Makedonien: preliminär ISO-kod som inte föregriper den definitiva beteckningen för detta land, som nu diskuteras inom FN.

(⁷) Endast Västmalaysia.

(⁸) Inkluderar inte Kosovo enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999.

(⁹) Endast renar från regionerna Murmansk och Jamal-Neneten.

(¹⁰) Kontrollplan godkänd i enlighet med beslut nr 1/94 av samarbetskommittén EG-San Marino av den 28 juni 1994 (EGT L 238, 13.9.1994, s. 25).

(¹¹) Endast strutsar."